

PHOTO TRAVEL

nr. 9 | octombrie | 2009

www.phototravel.ro

Rafael Rojas

Viziuni ale CREAȚIEI

focus
HELMUT IGNAT

special
ALPINET.ORG

fotolocație
ȚARA LĂPUȘULUI

practic
FOTOGRAFIA MONOCROM

HELMUT IGNAT

Cântecul Lebedei Mute

Aer

Unde viața și-a câștigat libertatea

Maluri

Unde viața se dezvăluie

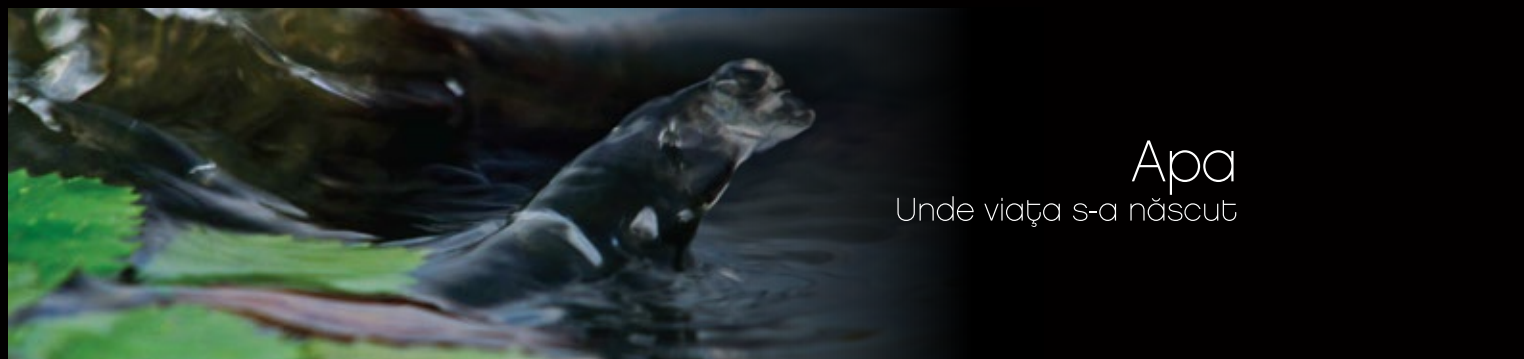
Pământ

Unde viața și-a făcut cuib

Apa

Unde viața s-a născut

"Albumul „Cântecul lebedei mute” este un scurt poem dintr-o poveste străbătută de cântecul lumilor și în care firul basmului se împletește cu un bob de fericire și unul de speranță. Un poem în care se învechește aurul nisipului și albesc sidefuri în smaraldul viu al apelor albastre.” - Fănuș Neagu

www.tangipho.ro

DESPRE COMUNITĂȚI

Ideea de comunitate pleacă poate de la ideea că într-un grup de oameni, între care se împart idei și se discută pe baza lor, este mai ușor să comunici și să te afirmi în ceea ce ți-ai propus. Mulți fotografi sunt atrași de această idee și apelează cel mai adesea la comunitățile online și la forumuri de discuții, unde rămân blocați în faze de teorie neaplicată și tehnică uneori mult prea avansată. Cum rămâne însă cu practica, fotografia cu siguranță nu se învață în spatele monitorului.

Urmăresc și sunt membru Alpinet, deși trebuie să recunosc că unul nu foarte activ, încă de la începuturi, încă din momentul în care această comunitate uriașă de astăzi era doar un grup de oameni iubitori de munte. Am apreciat mereu complexitatea și modul de comunicare al oamenilor de munte pe acest site, pe care îi leagă o pasiune comună, însă în orice comunitate există și orgolii complexe care pot complica lucrurile. Vă las să citiți povestea Alpinet în revistă și o să discut în continuare despre comunitățile fotografice.

Avem puține comunități de acest fel și poate prea divizate de viziuni diferite, însă nu asta este marea noastră problemă. Cu siguranță ceea ce nu știm noi, este să comunicăm constructiv și să învățăm ceva din aceste comunități. Nu sunt un mare amator de forumuri și chiar nu postez pe niciunul dintre cele existente, tocmai pentru faptul că prefer să îmi petrec timpul nu în fața unor discuții insipide uneori și care nu duc la un anumit rezultat și mai degrabă să

merg să fotografiez. Tot mai multă lume mă întreabă de ce revista noastră nu are un forum. Răspunsul este: pentru că vrem ca oamenii să se bucure de natură și de aer curat și mai puțin de lumina rece a monitorului. O altă poveste sunt galeriile foto, în care fotografiile au șansa să își facă fotografiile cunoscute. Și aici avem aceeași problemă cu comentarii răutăcioase și uneori neconstructive. Este ușor să lansezi comentarii din spatele unui pseudonim fără personalitate.

Vă invit să înțelegeți altfel ideea de comunitate, vă invit să le folosiți cu moderație și cumpătate. Vă invit să cunoașteți personal oamenii din spatele imaginilor frumoase și să interacționați cu bun simț. Comunitate înseamnă putere colectivă. Vă invit în Galeria PHOTO Travel pentru simplu fapt că este altfel, construită pe niște principii mai sănătoase am spune noi, dar în același timp vă invit să vă bucurați de natură și de călătorie.

Dan Dinu

www.dandinu.net

dandinu@phototravel.ro

- 6 **INFO** | Știri și noutăți din lumea fotografiei
- 20 **GALERIE WILD WONDERS** | Iñaki Relanzón - Spania
- 22 **GALERIE PHOTO TRAVEL** | Doina Russu
- 24 **WILDLIFE** | Cinteza
- 27 **INTERACTIV** | Ovidiu-Dan Sim
- 30 **PROFIL** | Rafael Rojas - Viziuni ale creației
- 48 **FOCUS** | Helmut Ignat - Un spectacol discret
- 69 **SPECIAL** | Alpinet.org
- 78 **FOTOLOCAȚIE** | Țara Lăpușului
- 100 **ECHIPAMENT** | Test de teren - Obiectivul Nikkor 18-200 mm
- 106 **PRACTIC** | Fotografia monocrom
- 114 **ARTICOLUL TĂU** | Dana Vasile - Matterhorn | Sebastian Vaida - Costa Blanca
- 126 **CONCURS** | Fotografia câștigătoare | Câștigătorii temei "TEXTURI"

foto copertă: Narcise sălbatice (Les Avants, Elveția) - Rafael Rojas

Toate drepturile asupra materialelor apărute în revistă aparțin sc. photo travel srl. și nu pot fi reproduse, parțial sau integral, fără acordul scris al acesteia.

redactor șef dan dinu
redactor roxana comnac
grafică mihai muntean
corectură andreea bell
traducere veronica șerbănoiu
colaboratori bogdan florescu
cosmin dănilă
anca purcarin
cristian goga
management dragoș giurgiu
marketing carmina bodron
0771 687 415
marketing@phototravel.ro

ovidiu todoran
0721 278 608
ovidiotodoran@phototravel.ro

contact
tel/fax 0368.460.932
contact@phototravel.ro
www.phototravel.ro

ISSN 2066 - 0650

© Rafael Rojas

© Helmut Ignat

© Dan Dinu

© Dan Dinu

ALBUM DE FOTOGRAFIE - WILD SWEDEN

Staffan Widstrand

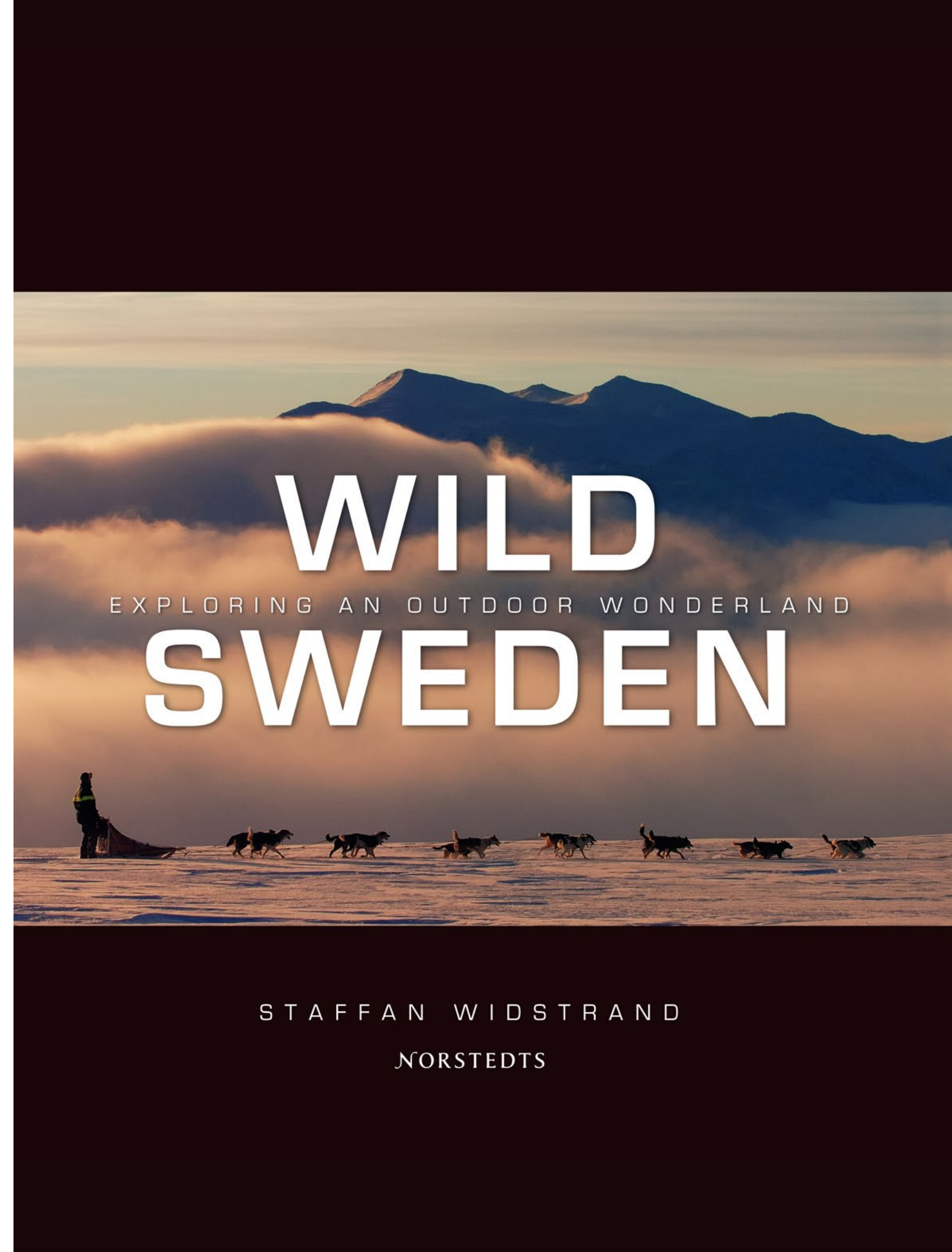
Publicată la finele anului 2007, "Wild Sweden" este o carte de excepție semnată de fotograful suedez Staffan Widstrand. Ineditul acestui album fotografic este furnizat atât de imaginile surprinse - ce aduc mai aproape de cititor minunile sălbatice întâlnite în magica Suedie -, dar și de numeroasele sfaturi practice privind valorificarea timpului petrecut în mijlocul naturii bogate din această țară.

"Wild Sweden" reușește să poarte privitorul într-o călătorie imaginară

prin regiuni nealterate de modernitate și dominate de animale sălbatice "carismatice", prin păduri legendare și pe culmi muntoase, neîmblânzite, din nordul Europei; invitând, totodată, la mici popasuri pe arhipelaguri unice. Călătorului iubitor de aventură, permanent surprins de spectacolul naturii, i se dezvăluie astfel multe dintre tainele accesibile ale acestei, așa-numite, "Alaska a Europei".

Cum uneori cuvintele devin de prisos, de aici înainte, vă invităm să accesați: www.staffanwidstrand.se.

© Staffan Widstrand

"ÎNTRE OCHI ȘI INFINIT" - EXPOZIȚIE DE ASTROFOTOGRAFIE

Alex Conu și Cristina Țintă

Librăria Cărturești din incinta Iulius Mall, Timișoara, găzduiește până în data de 29 octombrie a.c. expoziția de fotografie astronomică "Între ochi și infinit", semnată Alex Conu și Cristina Țintă. Expoziția cuprinde fotografii din domenii variate ale astrofotografiei, de la nebuloase, comete, meteori, eclipse, la galaxii și peisaje nocturne.

Alex Conu și Cristina Țintă abordează toate domeniile astrofotografiei, de la fotografia astronomică artistică, până la cea științifică. Ei au lansat acum aproape doi ani de zile: www.skyphotographers.com, la

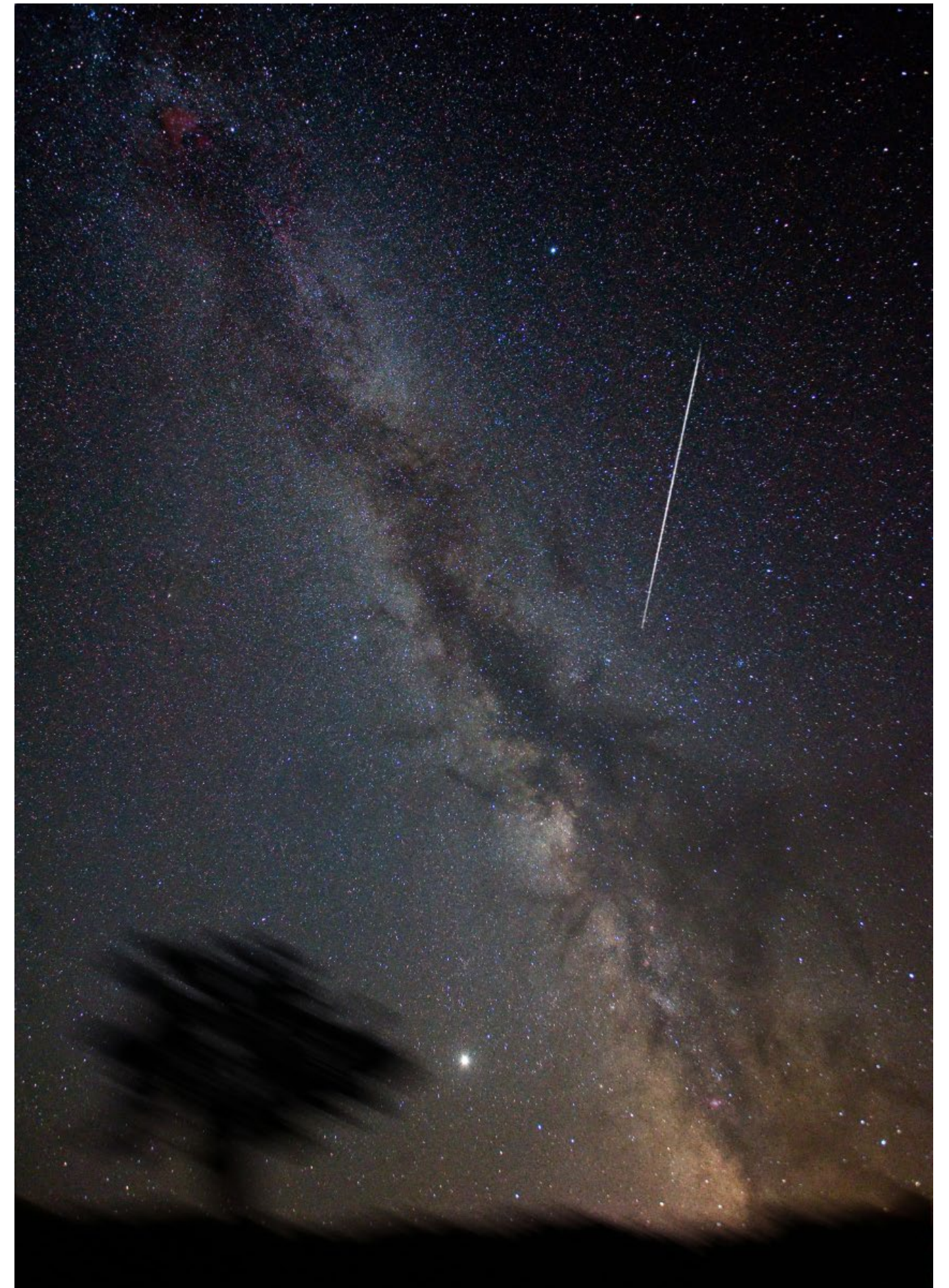
vremea respectivă primul site românesc de fotografie astronomică.

În cadrul expoziției sunt prezenți și doi invitați care au expus fiecare câte o fotografie. Este vorba despre Mihai Curtasu și Andrei Zincenco.

Expoziția va poposi în luna noiembrie și în Cluj-Napoca, finalizând în forță anul 2009 - declarat de ONU Anul Internațional al Astronomiei.

Această inițiativă se desfășoară sub patronajul Agenției Spațiale Române și al Word Space Week.

Nebuloasa Capul de Cal © Alex Conu

Meteor și Calea Lactee © Alex Conu

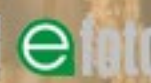
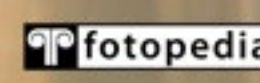

PHOTOLIFE
DISCOVER YOUR PASSION

Vrei să îți editezi corect imaginile și să îți menții arhiva în ordine?
Vrei să aflii ce înseamnă formatul RAW și cum se alege și calibrează un monitor?
Vrei să înveți să creezi o diaporamă cu efecte spectaculoase?
Vrei să afli secretele programelor Adobe Lightroom și Proshow Producer?

Atunci te așteptăm în 21 și 22 noiembrie
la două workshop-uri inedite despre fotografie.

WWW.PHOTOLIFE.RO

FOTOGRAFIA DIGITALA
DE LA FOTOGRAFIE LA DIAPORAMA
WORKSHOP

At the heart of the image

CADOU

Geanta CF-EU04

Blitz SB-400*

**Nikon
D5000**

KIT 18-55 AF-S DX VR

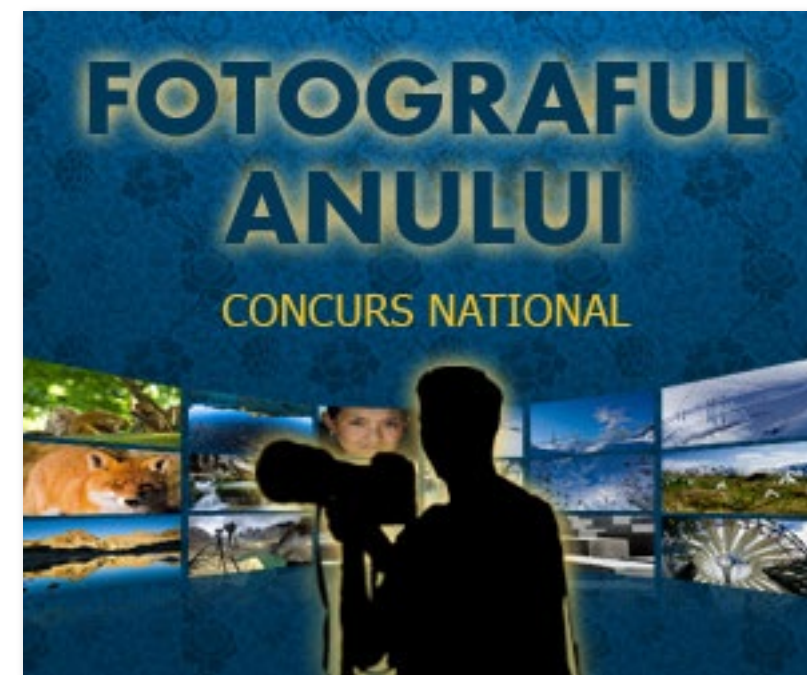
2.999 Ron

Pachetul include: Nikon D5000 cu obiectiv 18-55 AF-S DX VR + geanta Nikon CF-EU04 + blitz SB400*. Aceasta promotie o gasiti la www.oktal.ro si este valabila in limita stocului disponibil. Pentru mai multe detalii vizitati www.oktal.ro.

* Blitzul Nikon SB-400 se expediaza prin curier la 30 zile dupa inregistrarea pe situl www.nikonisti.ro.

CONCURSUL NAȚIONAL "FOTOGRAFUL ANULUI"

Prima ediție, 2009

Asociația Artiștilor Fotografi din România invită toți fotografi profesioniști și amatori din România să participe la prima ediție a salonului "Fotograful anului". Înscrierile au loc până la data de 1 noiembrie 2009, ele realizându-se direct de pe site-ul concursului: www.fotografulanului.aافر.ro. Evenimentul "Fotograful anului" este organizat ca un concurs și urmărește atât găsirea și recunoașterea celor mai buni fotografi din diferite genuri ale fotografiei, cât și desemnarea fotografului cu cea mai interesantă și bogată prezență în concurs. Juriul competiției este alcătuit din fotografi de renume, precum: Radu Sighet, Ara Ghemigian, Cătălin Anastase, Andrei

Pandele, Mihai Moiceanu, Csaba Balási, Mircea Anghel. Directorul salonului este Ștefan Tóth, Președinte AAFR.

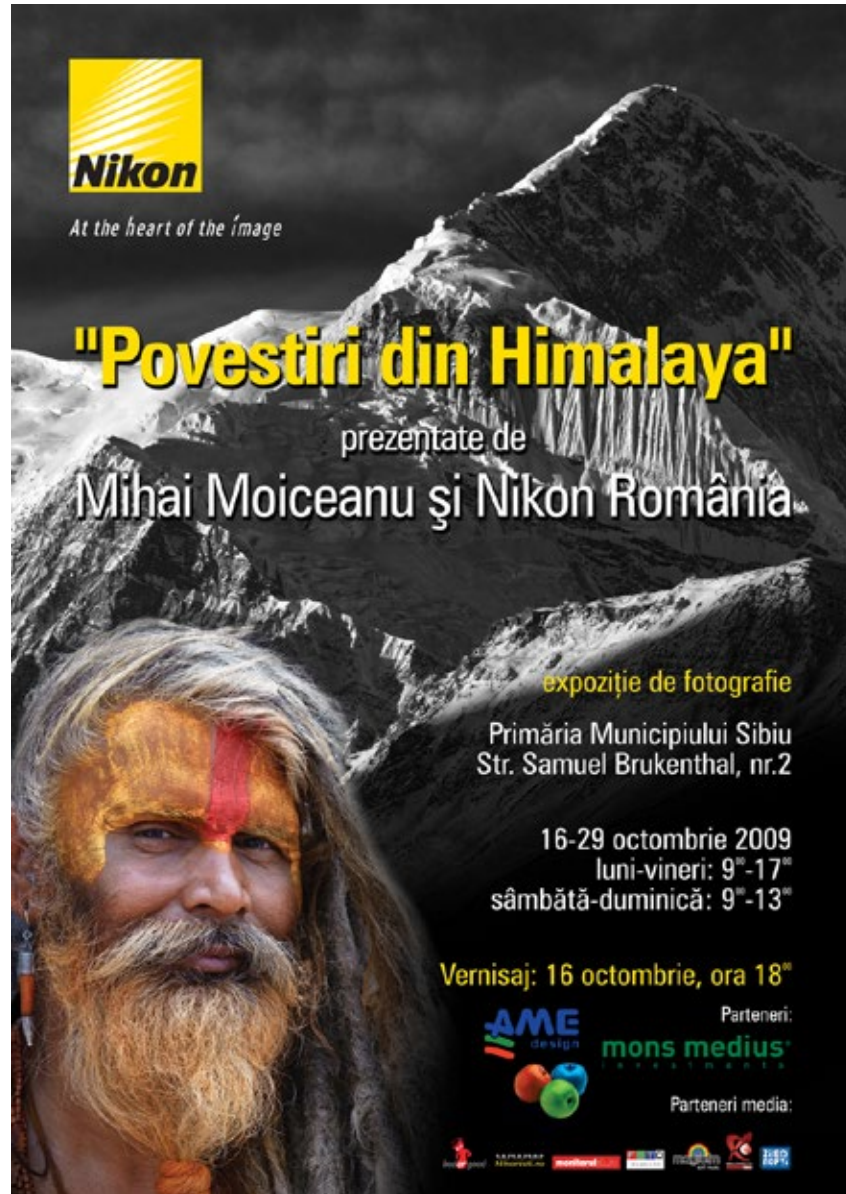
Câștigătorul marelui premiu va primi titlul de "Fotograful anului" și un premiu special din partea Foto Hobby, sponsorul inițiativei, constând într-un aparat foto Sony Alpha 350, un obiectiv Sony 18-70mm și o geantă foto în valoare totală de 2700 lei. Câștigătorii premiilor I, II și III - aferente fiecărei secțiuni -, vor primi din partea AAFR medalii de aur, argint și bronz.

Vernisajul salonului și decernarea premiilor vor avea loc la București în data de 11 ianuarie 2010, cu ocazia Zilei Artei Fotografice din România.

"POVESTIRI DIN HIMALAYA"

Expoziție de fotografie - Mihai Moiceanu

Nikon
At the heart of the image

"Povestiri din Himalaya"

prezentate de
Mihai Moiceanu și Nikon România

expoziție de fotografie
Primăria Municipiului Sibiu
Str. Samuel Brukenthal, nr.2

16-29 octombrie 2009
luni-vineri: 9"-17"
sâmbătă-duminică: 9"-13"

Vernisaj: 16 octombrie, ora 18"

Parteneri:
AME design
mons medius

Parteneri media:
Sibiu
Sibiu
Sibiu
Sibiu
Sibiu

Zilele acestea, Sibiu găzduiește cea mai recentă expoziție realizată de fotograf Mihai Moiceanu. Intitulată "Povestiri din Himalaya", expoziția "vorbește" atât despre decorul exotic și legendele Nepalului, cât și despre viața, tradițiile și obiceiurile locuitorilor săi. Mihai Moiceanu a ales 50 de imagini - dintre cele mai sugestive cadre realizate -, și le-a prezentat celor aflați în holul Primăriei, cu ocazia vernisajului din data de 16 octombrie 2009. Recent întors din phototour-ul "Everest Trek", artistul a povestit celor interesați despre lucrurile pe care le-a trăit și le-a văzut acolo. În toamna anului viitor pasionații de fotografie îl pot însoți într-o nouă călătorie; de data aceasta destinația va fi Tibetul.

Evenimentul de la Sibiu

este primul din seria celor programate în 2009 și 2010, când "Povestiri din Himalaya" se vor face auzite în toată țara; urmând un turneu național ce va include: București, Brăila, Craiova, Oradea, Iași și Cluj-Napoca.

Expoziția, aflată în holul Primăriei Municipiului Sibiu, poate fi admirată până în data de 29 octombrie a.c., cu program de vizitare de luni până vineri între orele 09:00 - 17:00, iar sâmbătă și duminică între orele 09:00 - 13:00. Intrarea este liberă.

Magazin de aparatura și accesorii foto-video

- distribuitor Nikon, Canon, Sony, Leica, Olympus etc
- vindem aparate foto-video de calitate la preturi competitive.

Magazinul tau foto
Centrul istoric
Str. Covaci Nr. 7

www.fotohobbyshop.ro

Foto-Video
Aparatura și accesorii

"FII ÎN RÂND CU PROFESIONIȘTII!"

Concurs de fotografie, marca Epson

Concursul de fotografie "Fii în rând cu profesioniștii!", organizat de Epson în parteneriat cu Nikon, și-a premiat câștigătorii - la începutul lunii octombrie -, în cadrul workshop-ului "Arta printării", susținut de către fotografii Dinu Lazăr la târgul "Print&Sign" din București.

Desfășurat în perioada 21 august - 22 septembrie a.c., concursul a adunat peste 2000 de imagini, care au fost evaluate de un juriu format din fotografi recunoscuți, precum: Dinu Lazăr, Francisc Vaida, Bogdan Panait, Alexandru Matusciac și Ozolin Dușa. Dintre cei 70 de autori ai fotografiilor preselecțate, invitați să participe la workshop-ul de fotografie menționat anterior, au fost desemnați cei 24 de câștigători ai competiției. Aceștia au avut posibilitatea să aleagă premiul dorit dintr-o galerie vastă de premii, dintre care

menționăm: un sejur în Egipt; o imprimantă profesională Epson Stylus Photo R1900; un kit Nikon D90 18-105 VR; un scanner Epson Perfection Photo V500; un kit Nikon D3000 18-55 VR; o imprimantă Epson Stylus Photo PX700; aparatele foto Nikon COOLPIX P90, COOLPIX L100 și COOLPIX S620; vouchere de reducere la echipamentele Epson, consumabile Epson, cât și 12 vouchere în valoare de 400 RON - pentru discount la achiziția echipamentelor Nikon prin magazinele Yellow Store, F64 Studio, Foto Hobby, Sinpro și Digiland.

Lucrările finaliste au putut fi admirate la expoziția de fotografie desfășurată în perioada 30 septembrie - 3 octombrie 2009, la Complexul Expozițional Romexpo. Ele sunt expuse și pe site-ul evenimentului: www.concursfotoepson.ro/main/stage2.

© Nagy Zoltán Gergely

© Dorin Bofan

MAGAZINUL F64

PROMPTITUDINE ȘI PROFESIONALISM

Nu trecem pragul magazinului pentru a veni la serviciu, ci pentru a ne cunoaște clienții, pe cei prinși în mrejele fotografiei, pe cei care vor să-i afle tainele sau pe cei care vin să ne adreseze, curioși și interesați, întrebări despre fotografii, lentile, camere... Și astfel, ceva magic se întâmplă: **trecând pragul magazinului ești întâmpinat de prietenii de la F64 și nu de vânzători distanți cu aere închipuite de superioritate, într-o atmosferă caldă, prietenoasă.** Oriunde ai privi, vezi așezate exemplare în vitrine „motivele” pentru care ai dedicat un sfert de oră din agitația zilnică și ai ajuns la F64: aparate pe film sau camere digitale, accesorii pentru dezvoltat, lumini de studio pentru mini-studioul improvizat în garsonieră, trepiedul, cel mai bun prieten pentru drumețiile pe munte sau fotografierea „off-road”, filtre, acumulatori, umbrele, rucsacuri și

Comunicare și sprijin

Motivul achiziționării se transformă, treptat, în poveste. Se împărtășesc experiențe, se descarcă fotografii, se probează trepiede, camere, lentile, se surprind cadre din jurul magazinului, se fotografiază macro: gărgărițele de pe frunzele arbuștilor ornamentali din grădină. Prin intermediul magazinului on-line, F64 are prieteni în toată țara. Știm ce trupă mai concertează la Sibiu, dacă a nins la Brașov sau ce specialități culinare s-au mai inventat în Ardeal. Sunt clienții pe care îi sunăm pentru a-i anunța că vor primi produsele comandate, clienți pe care ne dorim să îi cunoaștem personal și pe care

îi invităm cu plăcere să treacă pragul magazinului nostru, chiar dacă, uneori, distanța este prea mare... Participăm cu bucurie și entuziasm la evenimente fotografice, expoziții foto, excursii și alte întâlniri cu prieteni fotografi, pasionați sau pur și simplu prieteni ai fotografiei. Dacă nu se întâmplă nimic, inventăm noi evenimente pentru care să fotografiem, să dezbatem o imagine, să „despicăm” firul fotografic în patru.

Sprijinim inițiativele fotografice prin sponsorizări pentru că ne dorim ca această pasiune nobilă „să ardă” mereu în sufletele entuziaste ale partenerilor noștri. Vrem să stărnim interesul pentru fotografie, vrem să-i vedem pe fotografi cum surprind în imagini inedite veselia și puritatea unui subiect, dramatismul unei întâmplări neprevăzute, verdele naturii sau amestecul amețitor de culoare, așternut pe frunze de o toamnă târzie.

Seminarii atractive

Încercăm să adaptăm din mers o vorbă mare: „Un om informat este un om puternic”. Îi invităm, prin intermediul site-ului nostru, www.f64.ro, și al fotografilor care ne trec pragul și care predau lecții de fotografie, atât pe bucureșteni, cât și pe cei din provincie, să participe la seminarii foto cu tematică diversă, atractivă și interesantă. Să învățăm împreună despre tainele fotografiei de nuntă, despre ce înseamnă să fii între lumini și umbre cu ajutorul kit-urilor profesionale de lumini, care este echipamentul potrivit pentru o expediție pe munte, câtă magie poate oferi o blendă îndreptată către chipul personajului pe care focalizează un obiectiv de 50mm f/1.8.

Am inițiat proiectul acestor seminarii pentru toți cei care ne cunosc și pot transmite mai departe, prietenilor, cunoscuților, pasionaților de fotografie tot ceea ce au învățat, pentru a-i determina să iasă cu aparatul în parc într-o zi însorită de primăvară ca să testeze cele auzite și învățate de la cei vechi în breasla fotografilor. De ce facem acest lucru? Pentru a deveni corespondenți F64! Ne face plăcere să primim articole în care partenerii noștri ne pot împărtăși cele mai inedite experiențe foto despre întâmplări hazlii, despre picături de rouă și obiective macro, despre un Lensbaby, despre soarele blând de amurg și focusul selectiv ultrarapid, despre ielele care dansează noaptea în pădure și multe alte povești de fotograf! Atâta timp cât sunt numai nuvele foto, nu și povești vânătoreșv

SPANIA

În acest număr am pregătit un portofoliu semnat Iñaki Relanzón, un fotograf foarte apreciat în lumea internațională a fotografiei de natură.

Distins cu trei premii în cadrul competiției "Wildlife Photographer of the Year", fotograful spaniol a lansat prima sa carte la vârsta de 22 de ani, un album conținând fotografii realizate în peșteri, proiect care l-a purtat prin multe peșteri din Europa și în timpul căruia și-a construit propria lanternă.

Misiunea lui, desfășurată în Parcul Național Garajonay, a constat în fotografierea florei tipice perioadei Terțiarului, din puținele locuri de acest gen existente în Europa.

Vă invităm să vă bucurați de liniștea dimineților primordiale.

Iñaki Relanzón (Spania)

Situată în sud-vestul Europei, în cel mai apropiat punct față de coasta nordică a Africii, la doar 60 km prin strâmtoarea Gibraltar, Spania este binecunoscută drept una dintre cele mai mari exportatoare de căpșuni și, probabil, ca cel mai bun loc pentru distracție în verile lungi.

Însă, puțini dintre noi știm că Spania este țara cu cele mai multe păsări de pradă din Europa, sau printre singurele țări europene cu faună specifică continentului african, sau țara unde se află ultimele specii de Ibx Iberian pe cale de dispariție.

Printre numeroasele misiuni Wild Wonders of Europe s-a aflat și fotografierea Parcului Național Garajonay, singurul loc din lume unde se pot observa două specii de porumbei: *Columba junoniae* și *Columba bollii*, cât și flora tipică perioadei Terțiarului.

SPANIA

Capitală: Madrid

Populație: 40,5 milioane

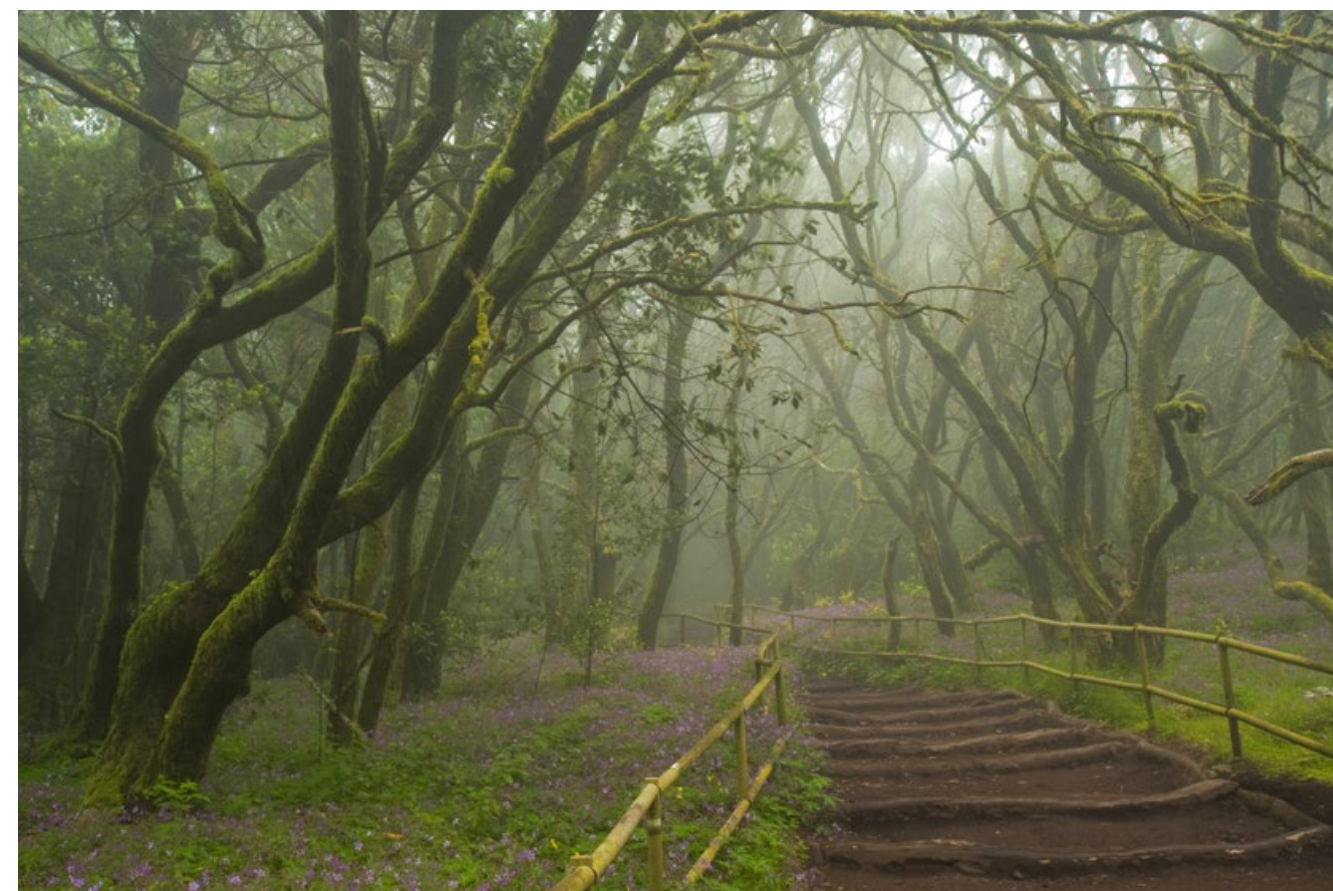
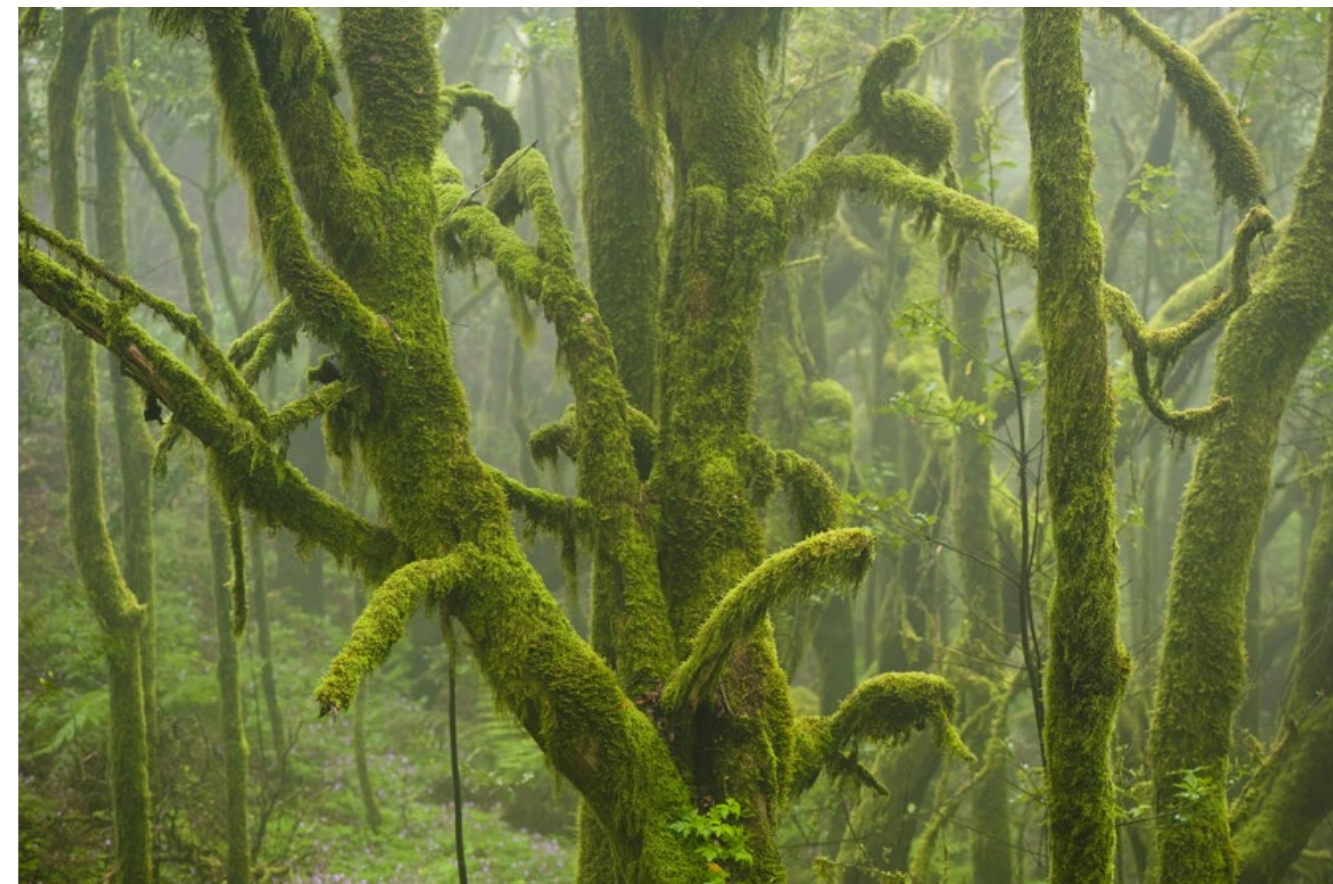
Suprafață totală: 504782 km²

Densitatea populației: 88 km²

Total suprafețe protejate: 8,8 %

Parcuri naționale: 14

Cel mai mare parc național: Parcul Național Donana 50720 ha

DOINA RUSSU

“Green Lake”, o baltă din Ialomița unde cuibăresc mai multe specii de păsări de apă, a devenit micul meu Paradis, a doua mea casă, din momentul în care aveam să descopăr acest loc minunat. Tot aici am întâlnit și prima mea prigorie europeană (Merops apiaster). Dacă înainte eram doar fascinată de această pasăre superbă, acum pot spune că am avut o vară cu prigorii... Am petrecut foarte mult timp în preajma cuiburilor săpate - caracteristic acestei păsări -, într-unul din malurile de lut înalte, sparte; de multe ori uitând să declanșez, ci doar urmărind avantajele aripilor multicolore care se roteau în bătaia soarelui... Eram fascinată de frenezia cu care vâneau diverse insecte (lăcuste, libelule, albine, gândăcei și chiar fluturi) și precizia fantastică cu care intrau apoi în cuib să-și hrănească puii! Pentru că rareori se mai întâmpla să se așeze pe vreun bolovan sau moviliță mai înaltă, m-am gândit să înfig în acea zonă crengi uscate pe care să facă popas; a fost o idee binevenită. În mai puțin de zece minute, prima prigorie sosită s-a și așezat pe creangă oferindu-mi această imagine!

Spre toamnă, când se coc prunele din livada de alături, rămân acolo mai toată ziua să observ prigoriile; ele sunt capăt de lanț trofic pentru albinele (preferatele lor) care vin să deguste din dulceața fructelor coapte. Este foarte captivant momentul în care freacă albinele de crenguțe, înainte de a le mânca, pentru a le scoate acul, dar aceasta este altă poveste....

Echipamentul care mă însoțește invariabil este aparatul Canon EOS 400D, cu obiectivul Canon EF 100-400L, și foarte importante sunt hainele de camuflaj.

Doina Russu, 42 ani, Săftica - Ilfov

Imagini din galeria personală Photo Travel

© Doina Russu

Galeria

PHOTO TRAVEL

Dacă ești pasionat de fotografie,
te invităm să intri în **Galeria PHOTO Travel.**

Atmosfera este degajată,
criticile sunt constructive
iar ținuta foto este obligatorie!

Te așteptăm să îți înscrii cele mai bune fotografii
pe **www.phototravel.ro**

CINTEZA

RĂSPÂNDIRE

Cinteza este o pasăre comună răspândită în toată țara. Ea poate fi întâlnită din regiunile joase de câmpie sau Delta până în zona montană a Jneapăului. De asemenea poate fi des întâlnită în orașe, parcuri și grădini.

DESCRIERE

Este una din păsările cele mai cunoscute din pădurile noastre. Este o pasăre mică având lungimea de 15 - 16 cm similară cu a vrăbiilor. Ciocul este conic, scurt,

ascuțit și dur având la bază mici vibrize. Mandibula superioară este de regulă mai lungă decât cea inferioară. Sexele se pot deosebi după penaj. Masculii au obrazii, gușa și pieptul de culoare cărămizie, capul și târțița cenușiu-albăstrui iar spatele cafeniu. Aripile sunt negre cu o pată albă. Penele laterale din coadă sunt albe putând fi ușor observate în timpul zborului. Femelele sunt cafenii în diverse nuanțe.

COMPORTAMENT

Cintezele sunt păsări arboricole dar foarte frecvent se pot întâlni pe sol unde se mișcă cu aceeași ușurință. Primăvara cântă intens și se luptă pentru teritoriul de cuibărit. După creșterea puilor familiile hoinăresc în cârduri după hrană.

DIETĂ

Hrana constă din diferite semințe, dar consumă și fructe mici, muguri de flori și de frunze. În perioada de hrănire a puilor cintezele sunt mari consumatoare de insecte.

CUIB

Cuibul cintezelor este în formă de cupă, căptușit la interior și este plasat în arbori, lipit de crengile groase ale acestora. Cuibul, deși plasat jos, este destul de greu de observat fiind camuflat cu licheni și mușchi. Cintezele depun ouăle primăvara

devreme începând din aprilie. De obicei, în cuib, sunt 4-5 ouă de culoare verde-albăstruie cu pete roșcate. Incubația durează circa 13 zile și este asigurată doar de femelă. Acestea au 2-3 clociri pe sezon. Masculul hrănește femela pe cuib iar apoi, împreună cu aceasta, hrănește puii.

CÂNTEC

Foarte familiar primăvara în perioada de cuibarit, cântecul este un tril descendent cu o înfloritură la final. Se aude frecvent primăvara în perioada de reproducere.

MIGRAȚIE

Cinteza este o pasăre parțial migratoare. Masculii sunt sedentari în timp ce femelele și păsările tinere migrează în nord-estul Africii și sud-vestul Asiei. Astfel masculii rămân "văduvi" până în primăvară. Acest comportament este reflectat și de denumirea latinească *Coelebs* însemnând tocmai văduv.

TAXONOMIE

Cinteza - *Fringilla coelebs*, face parte din familia *Fringillidae*. Această familie este una dintre cele mai mari, dintre Paseriforme, numărând 450 de specii răspândite în toată lumea. În România trăiesc 24 de specii.

SFATURI FOTOGRAFICE

Datorită dimensiunilor mici ale păsării se recomandă folosirea obiectivelor cu distanță focală lungă.

În parcuri și grădini veți întâlni, deseori, păsările pe crengile joase ale arborilor și arbuștilor. Încercați să vă plasați la nivelul ochilor păsării. Tot atât de des veți întâlni păsările pe sol. În acest caz încercați să fotografiați tot de la nivelul păsării deci cât mai de jos.

De cele mai multe ori păsările stau în umbră sau în contralumină. În acest caz acordați atenție la setarea corectă a compensării expunerii.

Fotografiați pasărea din lateral punând astfel în evidență coloritul penajului și silueta păsării.

Primăvara coloritul masculilor contrastează plăcut cu verdele crud al frunzelor de foioase. Alegerea lor ca fundal poate duce la fotografii foarte frumoase.

Cu puțin noroc puteți fotografia păsările în timp ce vânează insecte pe sol. Folosiți timpi de expunere cât mai scurți pentru a obține fotografii clare.

text și foto: Cristian Goga

Muzeul de Artă Braşov (B-dul Eroilor nr.21)

Brassai
110 ani

9 septembrie - 15 noiembrie 2009.

TRANSILVANIA
EXPRES

105,5
TEX
Inspirat de tine

myTEX.ro
news 7/7

brasov.ro

24-FUN

SAPTESERI

ZHE
ROPTI

tubescbrasovul.ro

găid Brasov.ro
cu găid pentru toți

BRASOV
www.brasov.ro

Parteneri Media:

Ai rămas fără cuvinte? **Interacționează** prin fotografie...

Aceasta este rubrica celor care cred în puterea de exprimare a fotografiei și nu ezită să facă cunoscută viziunea lor! Noi considerăm că este o provocare să descoperim imagini inedite. Știind că mai sunt și alții care gândesc la fel, am conceput INTERACTIV-ul special pentru tine.

Trimite-ne maxim 10 fotografii pe aceeași temă, iar dacă sunt reușite le vom publica în numerele următoare. Imaginile trebuie însoțite de o scurtă descriere și de câteva informații despre tine, incluzând și datele de contact. Ai libertatea de a aborda oricare dintre domeniile noastre de interes: natură, călătorie, wildlife!

CERINȚE: jpg | 1024 pixeli latura mare | 72 dpi

e-mail: interactiv@phototravel.ro

Mica Niagară

Fotografia cascadelor și, în general, a apelor curgătoare, reprezintă un subiect interesant și provocator pentru orice fotograf, iar pentru mine provocarea a fost cu atât mai mare cu cât urma să fotografiez “mica Niagara”.

Cascada Kravice se găsește în Bosnia și Herțegovina, în apropierea graniței cu Croația, pe râul Trebiat, nu departe de orașul Mostar. Este de preferat să se viziteze vara, când apele se retrag și zona devine accesibilă.

Odată ajuns acolo, primul lucru pe care îl observi este mărimea cascadei: înălțimea este de 26-28 de metri, cu dispunere pe o lungime de 120 de metri sub formă semicirculară.

Am ajuns acolo în luna august, la orele dimineții, cu un grup organizat din România. Nu eram pregătit din punct de vedere tehnic, nu aveam trepiedul cu mine. Totuși m-am hotărât să profit de lumina dimineții și sa încerc niște expuneri lungi, așa că am început să improvizez: pe post de trepied am folosit o geantă, iar pentru declanșare telecomanda. Am ajuns la un compromis între compoziția dorită de mine și pozițiile în care reușeam să stabilizez aparatul. Subiectele fotografice din regiune nu se limitează doar la cascadă, zona este plină de libelule de diverse culori și mărimi, iar în tufișuri am dat peste două exemplare de șerpi de apă.

Locul are un potențial crescut: în lacul de la baza cascadei se poate înota. De asemenea, prin zonă se pot parcurge diverse trasee. Din păcate, timpul petrecut la cascada Kravice a fost scurt, de doar trei ore, și nu am reușit să fac tot ce-aș fi dorit. Sper să revin!

Ovidiu-Dan Sim | Șimleul Silvaniei
www.badorgood.com/membri/SIM

Viziuni ale CREAȚIEI

Rafael Rojas

“ [...] Natura poate fi redusă doar la câteva elemente care formează segmentele diferite ale unui lanț circular: toate elementele sunt conectate și echilibrul natural al lumii noastre se bazează pe ele... Prezentându-mi toate lucrările fotografice din acest punct de vedere îl pot face și pe privitor conștient de simplitatea de a construi blocuri care reprezintă toate formele de pe planeta noastră și relația dintre ele. De fapt, nu există soluri fără roci și nici lemn fără apă, nici animale fără apă și lemn... Acestea fiind spuse, nu ies în aer liber să caut imagini care se potrivesc într-o anumită categorie sau alta. Însă se întâmplă ca orice tip de imagine pe care o obțin în lumea naturală să se potrivească fără echivoc într-unul din acele elemente constructive. [...] ”

interviu: Roxana Comnac
foto: Rafael Rojas

Cascadele de pe Iguazú (Argentina)

RAFAEL ROJAS

Rafael Rojas este un fotograf profesionist, originar din Spania și stabilit în Elveția. S-a specializat pe fotografia de natură și peisaj, fiind un autodidact în tot ceea ce privește arta fotografică. Fascinația față de explorarea mediului și pasiunea pentru călătorii aveau să fie întregite de dragostea pentru fotografie. A parcurs mai multe zone ale lumii: de la Patagonia, Namibia, Islanda, Australia, S.U.A., Seychelles, până în Irlanda de Nord și Scoția; immortalizând frumusețea lumii naturale într-o manieră personală. Imaginile sale s-au făcut remarcate la diverse competiții de profil, cel mai recent concurs fiind GDT Wildlife Photographer of the Year 2009. Organizează workshop-uri și excursii de fotografie în diverse regiuni sălbatice. Timpul liber și-l alocă atât activităților desfășurate în aer liber sau studierii aspectelor științifice ce au legătură directă cu natura, cât și cititului și scrisului.

PHOTO Travel: Sunteți un autodidact când vine vorba despre tot ceea ce înseamnă fotografie. A existat un context ce a declanșat interesul față de acest domeniu?

Rafael Rojas: Din câte îmi amintesc întotdeauna am fost pasionat de natură. Într-o zi mi-am dat seama că fotografia era unealta perfectă cu care puteam să-mi exprim această pasiune, o scuză adecvată ca să ies în aer liber în căutarea momentelor magice, dar și un mijloc potrivit de a împărtși cu alții frumusețea care ne înconjoară, pe care nu reușim să o apreciem corespunzător din cauză că suntem prea ocupați. Cred că acesta este un punct destul de comun al fotografilor de natură: pasiunea pentru natură vine prima, iar fotografia presupune un fel de

revelație, fiind o unealtă creativă ce-ți eliberează acele sentimente interioare. Ulterior acestei revelații există un proces de prefacere din naturalistul-fotograf în fotograful-naturalist: inițial fotografia era un sprijin pentru o mai bună experimentare a lumii naturale, după aceea, obiectivul real devine transformarea realității naturale într-o interpretare personală. Dacă înainte de a lua fotografia în serios aveam tendința de a sta în aer liber cât de mult posibil, după ce am fost înțepat de gâza fotografiei am devenit complet receptiv la lumea naturală și mi-am dat seama că înainte râcâisem doar la suprafață. Odată ce această revelație îți devine clară, nu mai există cale de întoarcere.

P.T.: Dragostea pentru natură, cât și

Deșertul Namib (Namibia)

Deadvlei (Namibia)

fascinația pentru lumea în care trăim, sunt evidențiate de fotografiile dumneavoastră. Este dificil să oferiți o notă personală cadrelor realizate? Stilul dumneavoastră fotografic urmărește o anumită viziune? Care este aceea?

R.R.: Ca în orice act creator, de fiecare dată când artistul demarează o nouă lucrare se va confrunta cu un proces divergent în care soluția sarcinii sale nu este unică. În fotografia de natură, de exemplu, o combinație între conținutul subiectului, compoziție, lumină, vreme și instrumentele folosite oferă un număr aproape infinit de posibilități când vine vorba de a da o interpretare personală unei scene naturale. Așa că, pentru mine, atâta vreme cât un fotograf este sincer cu sine însuși, este capabil să sfărâme "regulile" stabilite și să ia drept sursă de inspirație munca celorlalți fotografi - însă

nu linie călăuzitoare -, întotdeauna își va dezvolta o amprentă personală asupra tuturor imaginilor sale, fără să caute asta cu adevărat. În cazul meu, încerc de fiecare dată să deschid o conversație interioară cu conținutul subiectului, încerc mai degrabă să văd decât să privesc și încerc să nu mă concentrez pe idei preconcepute care vor avea ca rezultat mai repede imaginea altcuiva și nu a mea. Singura mea declarație-viziune este impulsul de a produce imagini transcendente ale "Naturii"; fotografiile care-i relevă frumusețea și misterul, care sugerează mai multe decât pot ele să denote, care într-un fel sunt mai degrabă oglinzi decât ferestre. Aceasta este o sarcină foarte dificilă care, în foarte multe cazuri, poate avea ca rezultat ratările, însă în mod normal nu-mi pasă, căci încercarea în sine este cea care contează

cu adevărat. De fapt, această călătorie este o iluminare până la destinație.

P.T.: Temele predilecte ale imaginilor dumneavoastră sunt apa, solul, piatra, gheața și lemnul. Cum au prins contur proiectele ce le vizează? Urmăriți surprinderea anumitor legături existente între aceste elemente esențiale vieții?

R.R.: Natura poate fi redusă doar la câteva elemente care formează segmentele diferite ale unui lanț circular: toate elementele sunt conectate și echilibrul natural al lumii noastre se bazează pe ele. Când arunc o privire înspre munca mea și încerc să fac o apreciere a clasificării logice a acesteia, îmi dau seama că cea mai bună cale este aceea care o reduce la materiile prime brute, care formează lumea noastră. Prezentându-mi toate lucrările fotografice din acest punct de vedere îl pot face și pe privitor conștient

de simplitatea de a construi blocuri care reprezintă toate formele de pe planeta noastră și relația dintre ele. De fapt, nu există soluri fără roci și nici lemn fără apă, nici animale fără apă și lemn... Acestea fiind spuse, nu ies în aer liber să caut imagini care se potrivesc într-o anumită categorie sau alta. Însă se întâmplă ca orice tip de imagine pe care o obțin în lumea naturală să se potrivească fără echivoc într-unul din acele elemente constructive.

P.T.: Răbdarea este un atu foarte important pentru fotograful de natură. Au existat multe situații când aceasta v-a fost pusă la încercare? Îi puteți face și pe cititorii noștri martori la o astfel de întâmplare?

R.R.: După cum afirm de obicei, fotograful de natură - și, în special, cel peisagist -, este, într-un fel, o persoană foarte norocoasă. Fotografii de studio cheltuiesc

Namibia

o grămadă de bani și timp născocind variante de iluminat, adăugând veioze, difuzoare, flash-uri și reflectoare. În acest timp, fotograful de natură are frecvent la dispoziția sa, și fără niciun cost, difuzoare de lumină și reflectoare gigantice (norii), lumină foarte puternică și geluri colorate uriașe (soarele și atmosfera) și chiar efecte speciale și ajutoare care schimbă decorurile tot timpul (fenomenele naturii, anotimpurile, valurile, etc.). Totuși, șansa de a avea o gamă așa de vastă de unelte gratuite implică un inconvenient major: nu se racordează cu butonul on/off. Prin urmare, fotograful de natură trebuie să-și pună răbdarea la încercare și să tot aștepte până când Voința Divină va decide

să învârtă butonul pentru el. E potrivit atunci, când acest lucru se întâmplă, ca momentul perfect să fie capturat de fotograf, iar cei care mai târziu văd imaginea să fie atrași să discute despre cât de “norocos” a fost fotograful. În fotografia de natură așa spune că șansele de a fi “norocos” apar cu adevărat atunci când răbdarea merge mână-n mână și cu o cunoaștere corespunzătoare a lumii naturale. Cunoscând faptul că norii înalți au tendința de a atinge cele mai colorate nuanțe atunci când soarele răsare și apune ne va îndemna să ieșim afară când zărim nori cirrus pe cer; însă, până la urmă va trebui să așteptăm până când soarele va apune ca să vedem ce

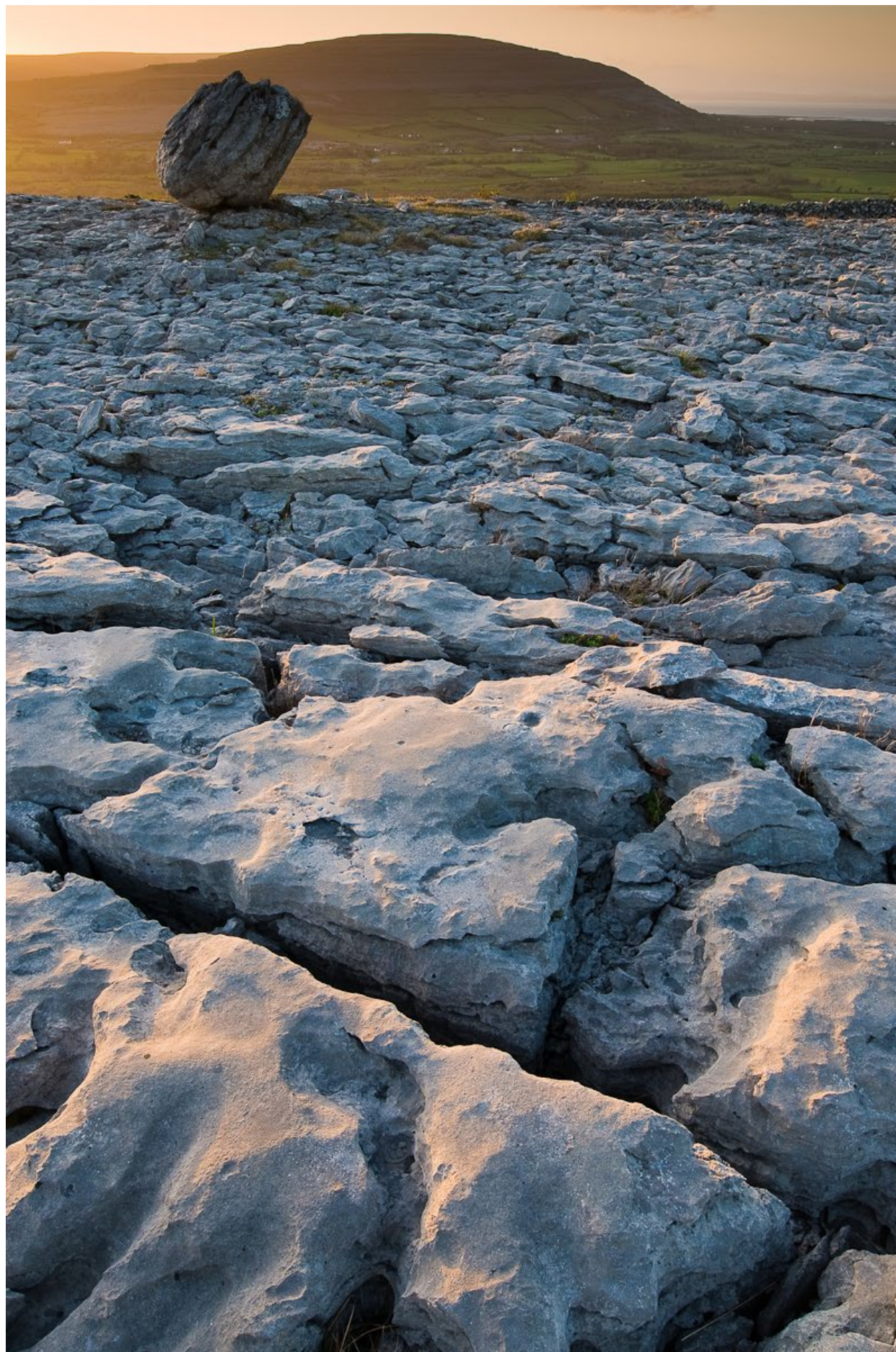
se întâmplă, știind că în nouă cazuri din zece nu se va petrece nimic. Însă când vremea iese la “joacă”, magia își spune cuvântul și asta justifică o sută de ore de încruntare în spatele trepiedului. Consider răbdarea o necesitate reală pentru fiecare fotograf de natură și peisagist, însă acest lucru este mai ales veridic când se lucrează pe panorame vaste unde vremea este capricioasă și lumina se scurge repede. De fapt, fotograful de natură își ațintește lentilele spre univers, un loc 4-D unde nu există doar cele trei coordonate ale spațiului, ci și timpul este implicat. Putem “călători” mișcându-ne în spațiu, dar și așteptând și lăsând peisajul să “călătorească” pentru

noi, dându-i voie să-și schimbe înfățișarea pe măsură ce starea luminii variază în timp. Ca să vă dau doar un exemplu, îmi aduc aminte că m-am dus opt zile la rând în același punct, în fiecare dimineață și seară, ca să captez acele secunde magice de lumină revărsându-se peste Cuernos del Paine, în Patagonia chiliană. Condițiile teatrale ale vremii din acea regiune și incredibila calitate schimbătoare a luminii transformau același loc geografic într-un miliard de oportunități diferite. De fiecare dată avea loc ceva diferit. În două ocazii, totuși, a existat îngemănarea perfectă a conținutului subiectului, luminii, dispoziției și misterului care reflectă cu adevărat spiritul locului. De fiecare dată

Aliniamentul Fitzroy (Patagonia argentiniană)

“The Burren” (Irlanda)

când se întâmplă acest lucru, este ca și cum ai fi copil în ziua de Crăciun.

P.T.: Ne puteți descrie cel mai interesant moment al carierei dumneavoastră fotografice? Care a fost lecția învățată în urma acelei întâmplări?

R.R.: Vorbind despre carieră aș zice că cel mai important moment a fost prima oară când cineva a dat bani pe o fotografie de-a mea. Toată lumea îți spune că fotografiile tale sunt drăguțe, însă când cineva este dornic să-și cheltuiască banii pe una dintre ele, atunci știi că este adevărat.

P.T.: Ați lucrat o perioadă îndelungată pe un aparat pe film, renunțând ulterior în favoarea camerelor digitale. Ce impact au avut acestea din urmă asupra muncii dumneavoastră? Au fost momente în care ați regretat această decizie?

R.R.: Sunt de părere că orice piesă de echipament este doar o unealtă și uneori

este amuzant cum în fotografie tindem să acordăm o așa mare importanță aparatului. Firește, dacă bucătarii și-ar petrece mult timp discutând despre linguri, iar pictorii despre diferite pensule existente, vom considera asta destul de supraréalist și illogic. Cu toate acestea, în fotografie, și cel mai mult cu apariția tehnologiei digitale, există credința că o parte din îndatoririle creative ale fotografului pot și au fost cedate echipamentului. În zilele noastre, mai mult ca niciodată, avem tendința să credem că întotdeauna avem nevoie de lentile sau de un aparat mai bun sau mai scump pentru a ne îmbunătăți fotografiile. Și aceasta este o greșală gravă. În cazul meu, fotografia digitală a făcut posibil să-mi îmbunătățesc rapid arta fotografică. Atâta vreme cât costul filmului nu mai este o problemă, poți da frâu liber creativității și încerca lucruri

Capră Ibex și vârful Mont Blanc (Franța)

riscante fără să fie nevoie să plătești o avere pentru o mulțime de imagini care, cu siguranță, vor ajunge la coșul de gunoi. Prin urmare, îți oferă posibilitatea de a vedea rezultatele la fața locului, accelerând procesul de învățare. Astfel, în acest mod, tehnologia digitală mi-a oferit posibilitatea de a-mi mări destul de mult experiența fotografică și de a-mi îmbunătăți tehnica și viziunea. Totuși, ca orice tehnologie, există întotdeauna neajunsuri. Cu fotografia digitală petreci aproape la fel de mult timp în fața calculatorului ca lângă trepied și dacă sunt așa de "ahtiat" după fotografia de natură, este din nevoia de a ieși în aer liber și de a nu fi legat de ecranul unui calculator. Alte probleme pe care le văd la fotografia digitală sunt că a impus o anumită abordare a imaginilor, care foarte adesea tind să arate un pic artificiale dacă nu sunt mânuite cum se cuvine cu instrumentele de post-procesare. Și în cele din urmă, întrucât costul filmului nu mai există, apare capcana uriașă

de a folosi aparatul ca pe o mitralieră, fără să-ți dedici cu adevărat tot timpul necesar pentru a obține corespunzător o imagine unică de la un anumit subiect. Bineînțeles, una peste alta, tehnologia digitală a dat fotografiilor o mulțime de noi posibilități care, atunci când sunt manevrate corespunzător, oferă drept rezultat mult mai multe posibilități ce însoțesc viziunile creative și personale ale lumii noastre. Spre exemplu, fotografia pe timp de noapte sau în mișcare rapidă sunt o sarcină chiar ușoară cu ultimele tehnologii digitale. Totuși, așa cum unii fotografi procedează acum, și eu am început să folosesc iarăși filmul pentru o mare parte a muncii mele. Cu mult timp în urmă, am simțit o atracție foarte specială pentru fotografia panoramică. La început foloseam broșarea (tighelirea) digitală a imaginilor verticale făcute cu aparate digitale și capete panoramice specializate cocoțate pe trepied. Această tehnică, dacă este mânuită corect, poate da rezultate foarte reușite în anumite

condiții. Dar cum interesul meu față de fotografia panoramică a început să sporească, mi-am dat seama că aveam nevoie de instrumente serioase. Acum folosesc considerabil o cameră cu film panoramic care produce cadre remarcabile de 17 cm lungime, care atunci când sunt scanate cu scannerul meu virtual Imacon dau naștere unor fișiere uriașe de o calitate incredibilă. Pot să fotografiez imagini panoramice în formate mari în situații în care digitalul nu era în stare să-o facă: elementele în mișcare, lumina trecătoare, expunerile lungi, focalizare selectivă, etc. Și întrucât acest aparat se încarcă de fiecare dată doar cu patru cadre pe rolă, chiar trebuie să studiezi temeinic compoziția înainte de a apăsa pe declanșator. Ca efect secundar benefic, faptul de a avea resurse limitate și nevoia unei proceduri manuale totale îl forțează pe fotograf de a extinde acel proces de pregătire a imaginii care conduce normal la o fotografie mai bună și mai satisfăcătoare.

Prin urmare, concluzionând, îmi împart geanta de fotograf cu cel mai avansat SRL digital din prezent, Nikon D3x și o cărămidă neagră de aparat din metal scofâlcit în întregime manual și încărcat cu vechiul Fuji Velvia 50. Ambele sunt instrumente care se potrivesc diverselor întrebări și abordări, însă până la urmă sunt doar unelte și, așa cum am spus mereu, cel mai slab element din lanț este - și va fi întotdeauna -, fotografii.

P.T.: Susțineți workshop-uri, respectiv ture fotografice, individuale și în grup. Ce presupune un workshop foto organizat de fotografii Rafael Rojas? Cui i se adresează cu precădere? Dar despre turele foto ce informații ne puteți furniza?

R.R.: Întotdeauna am fost de părerea că pentru a furniza un workshop de fotografie serios, în cadrul unei excursii fotografice, liderul trebuie să fie un profesor excepțional și un organizator de excursii desăvârșit pe lângă a fi un fotograf bun. Acestea sunt abilități cu totul diferite pe care oamenii de obicei le iau de bune

Pădure de fag (Elveția)

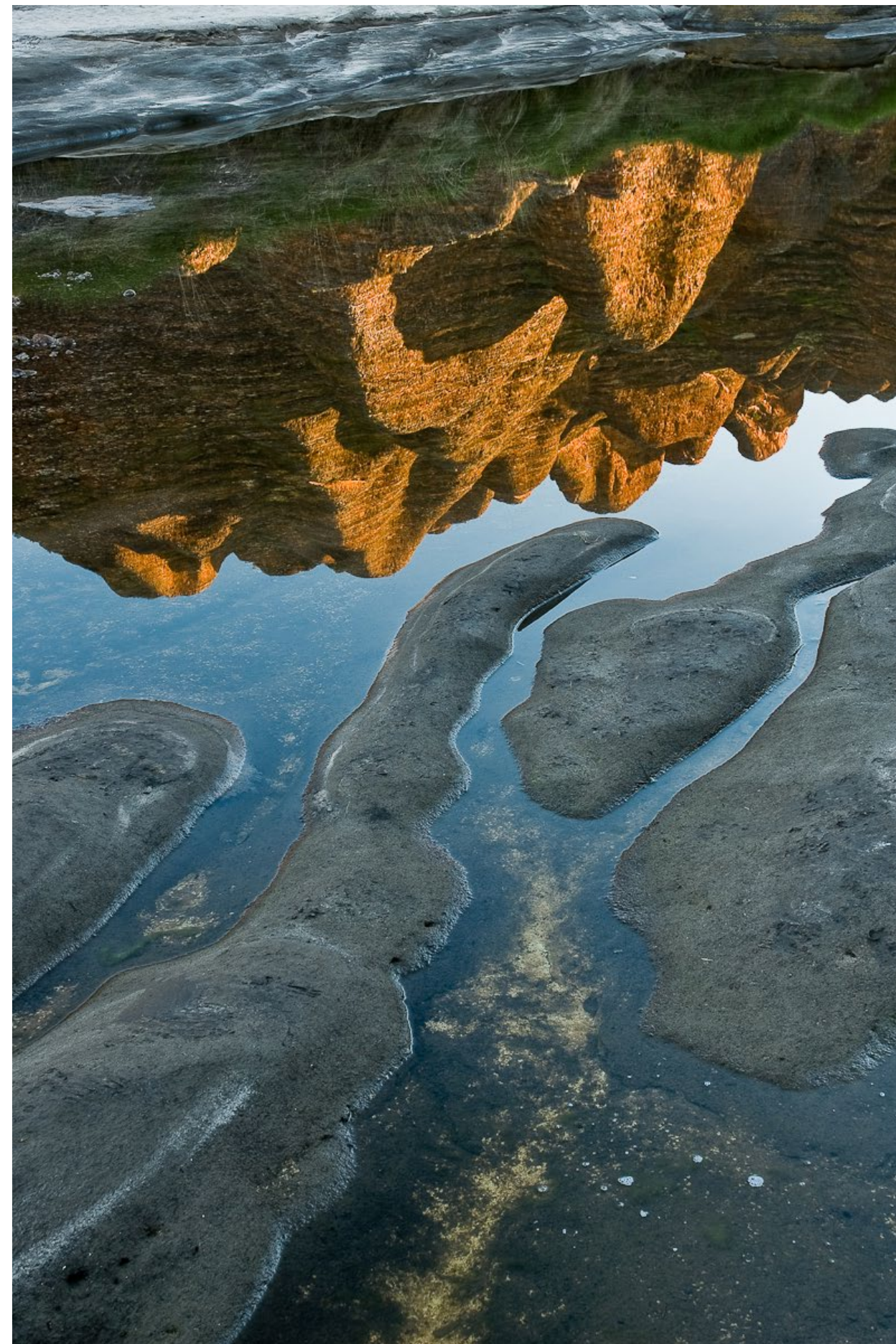
Parcul Național Torres del Paine (Patagonia chiliană)

ca venind la un loc, însă nu este nici pe departe așa. Unul dintre lucrurile bune ale tehnologiei digitale este că a făcut ca fotografia să fie la îndemâna multor oameni care ca să-și îmbunătățească arta fotografică caută ajutorul profesioniștilor. Drept rezultat, a devenit foarte “ușor” pentru promovatorii care se luptă să-și ducă traiul din fotografie, câștigând câțiva bănuți ducând un anumit număr de oameni pe teren și oferindu-le un mic discurs despre fotografie. Cu toate acestea, ca în cazul fiecărui subiect, pentru a învăța întotdeauna avem nevoie de un profesor care știe cum să structureze informația, să incite și să motiveze elevul și să meargă mult mai departe decât simpla latură tehnică și câteva “reguli” de compoziție. Într-un cuvânt, un lider de workshop de fotografie bun trebuie să nu fie doar un fotograf prin vocație, ci și un

profesor prin vocație.

În cazul meu, am decis să încep să propun workshop-uri și excursii de fotografie pentru că mi-a plăcut mereu să predau. De fapt, în trecut am predat elevilor ani de zile, iar în prezent încă mai lucrez ca lector la Universitatea din Lausanne, unde locuiesc.

Am tendința de a structura conținutul workshop-urilor așa încât fiecare persoană va găsi o îmbunătățire solidă a abilităților sale fotografice, la orice nivel s-ar afla. Fotografia, ca amestec între meșteșug și artă, este un subiect foarte complex și pentru a fi un fotograf bun trebuie să lucrezi cu adevărat asupra unor aspecte total diferite. Pe lângă latura tehnică în mod obișnuit scoasă în evidență a fotografiei, eu găsesc de obicei mai importantă focalizarea workshop-urilor mele pe probleme cum ar

Bungle Bungles (Parcul Național Purnululu, Australia)

fi concepția vizuală, intenția fotografului, cunoștințele asupra subiectului, lumina, abordarea filozofică a naturii și fotografia de călătorie, etc. Aceste workshop-uri sunt în mod normal realizate combinând câteva cursuri despre diverse aspecte ale fotografiei, munca pe teren și ședințele în care imaginile elevilor sunt criticate constructiv.

În ceea ce privește călătoriile, acestea sunt mult mai lungi decât workshop-urile și întotdeauna au loc în medii foarte sălbatice. Urmăresc să fie mai concentrate, în a pune elevii în locul potrivit la momentul potrivit; incluzând și cursuri frecvente și treceri în revistă ale fotografiilor pe parcurs. Îmi place și să discut și să-i instruiesc pe elevi despre aspectele naturale ale acestor locuri: flora, fauna, geologia, provocările mediului înconjurător, etc. Acestea sunt excursii

unde timpul este mai devotat fotografiei decât petrecerii sale într-un microbuz parcurgând kilometri, furnizând un ritm care le permite oaspeților să-și îmbibe cu adevărat spiritul cu locul respectiv și să evite să cadă în capcana doar de a face o poză și de a sări din nou în autobuz.

În acest moment, lucrez la viitoare călătorii fotografice exclusive, pentru un număr de persoane mult redus, către destinații cum ar fi Patagonia, Namibia, Australia, Islanda, Australia, S.U.A., Elveția, Seychelles, Irlanda de Nord, Scoția, Polinezia Franceză, etc.

De anul viitor am de gând să-mi consolidez activitățile de workshop și călătorii foto, așa că stați aproape și verificați www.rafaelrojasphoto.com, căci foarte curând vor apărea workshop-uri și excursii foto inedite.

P.T.: În momentul de față lucrezi la o

carte ce vizează fotografia de călătorie și natură. Ne puteți oferi mai multe detalii referitoare la viitoarea publicație?

R.R.: Acesta este unul dintre acele proiecte care nu se isprăvesc niciodată! Lucrez la o carte despre fotografia de natură și peisagistică în care voi folosi câteva dintre imaginile mele pentru a discuta despre elementele cheie ale fotografiei, structurate corespunzător, în capitole diferite. Nu va fi genul de carte tehnică. Aspecte precum compoziția, intenția fotografului, viziunea, concepția vizuală, procesul fotografic, logistică și o mărime limitată de chestiuni tehnice vor fi prezentate cititorului asociindu-le cu imagini particulare. Cred că aceasta este cea mai bună cale pentru a înțelege niște concepte dificile, dar esențiale, pentru a vă îmbunătăți tehnica fotografică, căci în mod normal reținem mult mai bine

concepțiile importante când sunt însoțite de exemple care ne rămân în memoria noastră vizuală.

P.T.: Care sunt fotografiile pe care îi apreciați? În ce mod v-au influențat stilul de lucru?

R.R.: Sunt înnebunit după cuvintele și imaginile unor fotografi care m-au făcut să pătrund mai adânc în lumea propriei mele fotografii: Galen Rowell, Freeman Petterson, David Ward, Art Wolfe, Helmut Hirler, Markus Renner, David Noton, Frans Lanting, Olivier Grunewald, Joe Cornish, Frank Kraemer, etc.

Partea bună în a privi lucrările altor fotografi nu este deloc posibilitatea de a ieși să copiezi munca lor sau de a găsi noi locații pe care să le vizitezi. În timp ce mă uit la imaginile fotografiilor pe care-i respect, nu caut răspunsuri, ci întrebări. Așa cum Eugen Ionescu a scris: "Nu

Lake Superior, țărmul nordic. (S.U.A.)

Insula Gran Canaria (Insulele Canare)

răspunsul ne luminează, ci întrebarea.” Analizând lucrările altor artiști, încerc să simt emoția păstrată înăuntrul imaginii, să mă gândesc la intenția fotografului, să mă gândesc la structura ei și concepția vizuală și încerc să-mi imaginez situația în care a fost făcută fotografia și să recreez ce i-a trecut fotografului prin minte când immortaliza imaginea. Această analiză duce la concluzii care merg mult dincolo de simpla identificare a acelei imagini specifice și pot fi aplicate tuturor imaginilor ca un întreg.

P.T.: Ați străbătut multe zone pentru a surprinde cele mai diverse momente ale naturii. Care regiune a lumii v-a marcat în mod deosebit? V-au fost îndeplinite toate așteptările?

R.R.: Cred că voi fi forțat să folosesc

frecventul răspuns: “toate sunt diferite și la fel de impresionante”. În mod normal ființa umană este foarte mult atrasă de ceea ce este diferit sau neobișnuit. Un eschimos va găsi o pădure de pini un loc minunat, iar unui tuareg din deșert nu-i va veni să-și creadă ochilor în mijlocul unui deal cu zăpadă din Elveția. Așa că, din punctul de vedere al experienței, aș spune că îmi plac în special locuri care înfățișează o gamă largă de ecosisteme naturale. În Australia sau SUA este posibil să mergi în câteva ore din deșert la o trecătoare înzăpezită. După aceea îmi plac și locurile unde natura poate fi încă văzută în starea ei originală, primitivă și unde omul este doar un vizitator: Patagonia, Namibia, nordul Europei. Însă cu timpul, veți descoperi și că cel mai

bun loc pentru a fotografia natura este orice loc în care se nimerește să vă aflați. Natura se află peste tot și foarte des nu este nevoie să călătoriți în capătul celălalt al Pământului ca să găsiți inspirația.

P.T.: Care sunt destinațiile ce urmează să fie bifate în agenda dumneavoastră?

R.R.: Ca de obicei, voi petrece în curând câteva zile prin Elveția (unde locuiesc) ca să fiu martorul expunerii magice a toamnei în Alpi. Următoarele destinații vor fi ținuturile înalte din Scoția, iarna viitoare; Insula La Digue din Seychelles, în mai; și Islanda în vară. Apoi, poate Laponia la toamnă, dacă timpul mi-o permite...

P.T.: Ce alte pasiuni mai aveți pe lângă călătoria și fotografia de natură?

R.R.: Poate din același motiv ca și fotografia

de natură, iubesc toate activitățile care te scot în aer liber: cățărările montane, scuba diving, snow-board-ul. Îmi plac și toate aspectele științifice care au legătură cu natura, în particular geologia și meteorologia. Și, desigur, cititul. Îmi place să citesc și să scriu.

P.T.: Ce sfaturi fotografice puteți oferi unui tânăr aspirant la o carieră în acest domeniu?

R.R.: Fiți voi înșivă, studiați toate tipurile de arte vizuale și ieșiți în aer liber... Și nu, nu aveți nevoie de cele mai noi lentile sau cel mai nou aparat de fotografiat pentru a vă îmbunătăți tehnica fotografică.

www.rafaelrojasphoto.com

Deșertul Namib (Namibia)

Un spectacol DISCRET

Helmut Ignat

“ [...] De jos nu poți realiza liniile superbe ale țărmului, poți crede că ești doar pe o întindere banală de apă sau de nisip. Plaja «spartă» de la Zătoane reprezintă un loc magic pentru mine, cu lacul albastru într-o parte și marea verde de cealaltă parte. Poate mă înșel, dar cred că aici este singurul loc unde apa Dunării se varsă în Marea Neagră, aproape, la fel de limpede ca la izvoare. [...] ”

interviu: Roxana Comnac
foto: Helmut Ignat

O raza norocoasă de soare a dat o secundă de strălucire unui peisaj întunecat

PHOTO Travel: Îndrăgiți mult Rezervația Biosferei Delta Dunării, aspect relevant și de albumul fotografic publicat anul acesta - "Cântecul Lebedei Mute". Cum a apărut ideea realizării acestei cărți, ce vizează tocmai această frumoasă și bogată rezervație naturală a Europei?

Helmut Ignat: Sunt un mare "consumator" de albume fotografice și cred că mi-am dorit dintotdeauna să realizez și eu unul, probabil ca și majoritatea pasionaților de fotografie. La sfârșitul anului 2008 am avut ideea de a tipări în câteva sute de exemplare un album fotografic, în scopul de a-l oferi cadou prietenilor, clienților, partenerilor de afaceri. Aceasta a fost prima ediție a albumului "Cântecul Lebedei Mute", cu subtitlul "un album fotografic anti-criză". Criza economică era la început, evident că albumul nu conținea nici o soluție de rezolvare; ideea era să te lași cuprins pentru câteva minute de atmosfera Deltei, uitând astfel de toate problemele cotidiene.

În urma aprecierilor unor oameni, am hotărât să editez o a doua ediție, destinată publicului, fără multe modificări, dar

HELMUT IGNAT

Helmut Ignat, 45 ani, lucrează de 16 ani la Konica Minolta România iar de 12 ocupă funcția de Director General al acestei companii. Îndrăgește foarte mult fotografia de natură și wildlife, dar și fotografia aeriană; alocând timpul său liber - mult prea limitat uneori -, acestor pasiuni. Destinația sa favorită din România o reprezintă Delta Dunării; în timp ce Africa de Sud se situează pe primul loc pe plan extern. Este autorul albumului fotografic "Cântecul Lebedei Mute", ce cuprinde imagini surprinse în timpul expedițiilor inedite desfășurate în Delta Dunării, în perioada 2005 - 2008.

conținând și o mică bijuterie literară a maestrului Fănuș Neagu.

Pare și chiar este o nebunie să editezi și să distribuie un album fotografic în zilele noastre, însă am realizat aceste lucruri și nu regret.

P.T.: Dintre cele 18 arii strict protejate ale Deltei Dunării vă atrage în mod special zona Sacalin-Zătoane. Ce anume a declanșat această apropiere?

H.I.: Prima vizionare din aer. De jos nu poți realiza liniile superbe ale țărmului, poți crede că ești doar pe o întindere banală de apă sau de nisip. Plaja "spartă" de la Zătoane reprezintă un loc magic pentru mine, cu lacul albastru într-o parte și marea verde de cealaltă parte. Poate mă înșel, dar cred că aici este singurul loc unde apa Dunării se varsă în Marea Neagră, aproape, la fel de limpede ca la izvoare.

Asta nu înseamnă că zona este curată, dimpotrivă, întâlnim aceleași nelipsite PET-uri, dar și multe alte obiecte realizate, folosite și aruncate de mâna omului și depuse aici de apele purtătoare fără voie. Revenind la fotografia aeriană, cred

că în acest moment dețin o colecție interesantă de fotografii ce surprind această zonă - în diversele ei momente din ultimii patru ani -, de fiecare dată formele și culorile fiind altele, uneori foarte interesante, alteori nu.

P.T.: Multe dintre imaginile surprinse și redate în cartea publicată de dumneavoastră sunt, într-adevăr, fotografii aeriene. Au fost dificile ședințele fotografice realizate la înălțime? Ce anume stă la baza realizării unei imagini aeriene deosebite?

H.I.: Dificile nu. Prea scurte și de cele mai multe ori nu în cele mai bune condiții pentru fotografie, făcând referire în mod special la lumină. Nu știu rețeta fotografiei aeriene deosebite, dar având

în vedere că nu poți sta în aer prea mult, ai nevoie în primul rând de mult noroc. Nu mă refer aici la marii fotografi profesioniști care au alte posibilități de suport și timp, astfel încât contribuie singuri la "noroc".

P.T.: L-ați însoțit pe Manuel Presti în cadrul misiunii Wild Wonders of Europe, pe care acesta a desfășurat-o în România. Cum a decurs colaborarea cu acest fotograf de natură, foarte apreciat pe plan internațional? Ce anume ați învățat de la el?

H.I.: Manuel este genul de om care se impune prin propria valoare, competență și caracter. Nu s-a comportat nici o secundă ca un "campion mondial" în fața unor amatori. A fost o acceptare

Într-o dimineață răcoroasă și "vântoasă", pelicanii pot oferi portrete ieșite din șablon

Fundul unei bălți secate, într-o vară secetoasă

Zătoanele și Marea Neagră

Insula Popina, lacul Razim

reciprocă, imediată; deși teoretic el nu avea nevoie de “asistenți”, iar eu nu aş fi avut nici un motiv să-mi petrec câteva zile alături de un tip antipatic. Am acţionat ca o echipă animată de acelaşi obiectiv: îndeplinirea cu succes a misiunii Wild Wonders of Europe. Am învăţat doar câteva “mici” lucruri care se găsesc în

orice revistă, respectiv carte, de tehnică fotografică, dar acum le-am înţeles mult mai bine importanţa. Nu cred ca Manuel deţine secretul perfecţiunii tehnice, dar şi-a definit un stil personal pe care îl urmăreşte cu perseverenţă şi mare exigenţă - uneori chiar exagerează!.

P.T.: Recomandaţi vizitarea Deltei Dunării

Pelican într-o manevră de frânare bruscă

într-un anumit anotimp? Ce sfaturi oferiţi cititorilor revistei noastre ce vor ajunge să fotografieze în Delta Dunării?

H.I.: Nu cred că sunt în măsură să dau sfaturi. Preferinţe personale: primăvara şi toamna, nu sfârşit de săptămână. La

info

Delta Dunării este situată pe teritoriul a două ţări, România şi Ucraina. Suprafaţa totală este de 4178 km² din care 82% se află pe teritoriul României şi 18% pe teritoriul Ucrainei. Delta Dunării este una dintre cele mai întinse zone umede din lume, fapt ce a dus la o protejare a ei timpurie, fiind înscrisă în Lista Patrimoniului Mondial UNESCO încă din 1991. Ea a fost declarată Rezervaţie a Biosferei în anul 1992, în prezent regăsindu-se şi pe lista mondială WWF a celor mai valoroase 200 de regiuni ecologice.

Pentru a forma Delta, Dunărea - al doilea fluviu ca mărime al Europei, după Volga, şi singurul care curge de la vest spre est -, se desparte în apropiere de Tulcea în trei braţe: Sfântu Gheorghe, Sulina şi Chilia, care ajung să se verse în Marea Neagră.

Delta găzduieşte peste 5400 de specii de plante şi animale, fiind a treia regiune din lume din punct de vedere al biodiversităţii, după Marea Barieră de Corali (Australia) şi Arhipelagul Galapagos (Ecuador).

În Deltă există 18 zone strict protejate, aflate în custodia Administraţiei Rezervaţiei Biosferei Delta Dunării (ARBDD).

Punctul cel mai important de plecare către Deltă Dunării este oraşul Tulcea. Transportul în Deltă se face exclusiv pe apă, cu barca sau cu vapoarele de pasageri ce ajung în satele Deltei - situate pe cele trei braţe sau la gurile de vărsare -, cât şi în oraşul Sulina. Singurele părţi din Deltă în care se poate ajunge cu maşina sunt satele de pe malul drept al braţului Sfântu Gheorghe, sau satele de pe malul lacului Razim.

polul opus se află vara - în week-end -, când ai cele mai mari şanse ca în loc de natură şi linişte să întâlneşti flote de turişti de prost gust, pe care nu îi pot înţelege: de ce vin în Deltă?

P.T.: Pe lângă fotografia de natură, ce alte genuri fotografice mai abordaţi?

H.I.: Nu sunt un teoretician, nu cunosc genurile “ca la carte”. Fotografiez lucruri care îmi plac sau dimpotrivă, cele ce nu îmi plac deloc. Nu înţeleg genul de fotografie

Dimineață gri, la malul mării

O pereche de lebede la plimbare, înainte de apus

Câțiva dintre mulții cai sălbatici din pădurea Letea

forțat-artistică, în care apar tot felul de lucruri banale sau nefirești, cu explicații dintre cele mai fanteziste și “prețioase”. Nu îmi place avalanșa de poze care circulă pe Internet, un amestec de fotografii bune și proaste, corecte și trucate, cu sau fără copyright, etc. Acestea demonetizează în opinia mea “Fotografia”, potențialul consumator este bulversat, nu mai poate aprecia corect calitatea, și sigur este mai puțin dispus la un efort pentru a “atinge” subiectul (de exemplu, într-o expoziție, sau într-un album...).

Fotografiezi în călătorii, dar este foarte dificil să amesteci un program de

vacanță “normal” (sau unul de serviciu) cu activitățile fotografice dedicate.

P.T.: Sunt anumiți fotografi, din țară sau străinătate, pe care îi apreciați? În ce măsură realizările lor artistice și-au pus amprenta asupra stilului dumneavoastră fotografic?

H.I.: O fotografie îmi place sau nu din prima privire, indiferent a cui este. Este foarte adevărat că există câțiva fotografi care îmi plac mult mai mult decât ceilalți. Cred că subconștientul meu “folosește” câte ceva din fiecare fotografie care mi-a plăcut, iar de un stil al meu nu cred că putem vorbi, cel puțin până în prezent.

P.T.: Ați călătorit prin multe zone ale lumii?

Aveți o destinație exotică favorită, în care reveniți cu drag pentru a surprinde cadre impresionante?

H.I.: Da, am avut marea șansă de a călători destul de mult în Europa, dar și în S.U.A., Japonia și Africa.

Mi-a plăcut foarte mult în Africa de Sud, în zonele Cape Town și Capul Bunei Speranțe. Cadre impresionante nu am, deoarece cu cât grupul de turiști cu care călătorești este mai mare, cu atât ți se reduc aceste șanse; dar amintirile sunt foarte frumoase.

Foarte curând voi reveni în Africa, dar nu în cea “de Sud”, ci în Kenya – Masai Mara, unde îmi doresc să vad în sfârșit

“pe viu” scenele pe care le urmăresc de mulți ani pe “National Geographic” și pe alte canale de acest gen. Sigur voi și fotografia, dar... cine mai are nevoie de o fotografie a unui leu, când un simplu click îți aduce instant și gratuit o “turmă” de imagini cu lei?

P.T.: Care este următoarea regiune pe care o veți cuprinde între copertele unui album fotografic?

H.I.: Nu am planificat realizarea unui alt album, ceea ce nu înseamnă că nu am câteva idei...

www.tangiphoto.ro

O clipă în mijlocul unui stol de lebede

© Silviu Matei

Proiectul Alpinet a luat naștere în urmă cu zece ani. Puține comunități, mai ales dacă sunt online se pot lăuda cu așa o longevitate. În tot acest timp Alpinet a fost sursa principală de documentare a oamenilor de munte, a fost locul unde aceștia discutau și plănuiau ture, a fost un mod de a te face auzit în lumea celor care îndrăgesc muntele. Alpinet a devenit cea mai mare bază de date de fotografie montană din țară, incluzând un număr impresionant de imagini și fotografii, de la simpli începători în domeniu, la amatori și până la profesioniști. Acesta nu este un articol despre ce a fost Alpinet, ci unul despre ceea ce va urma, pentru că proiectul nu se oprește nicidecum aici...

interviu: Dan Dinu
foto: Silviu Matei, Emi Cristea

Colecția de hărți turistice

Descoperă ECO ROMANIA

www.eco-romania.ro

EMI CRISTEA

Este fotograf amator și unul dintre administratorii proiectului ALPINET; vicepreședintele Asociației de Turism "Floare De Colț" Brașov.

A organizat și a participat la numeroase proiecte de ecologizare și de marcarea a traseelor turistice din jurul Brașovului. Din martie 2008 este editor al revistei "Invitație în Carpați".

PHOTO Travel: În urmă cu 10 ani, apărea pe Internet o versiune mai timidă a site-ului Alpinet de astăzi. De atunci și până acum lucrurile au evoluat numai în bine pentru iubitorii de munte și de natură. Care este povestea de început, cum s-a format comunitatea Alpinet?

Emi Cristea: La întrebarea aceasta a trebuit să mă consult cu colegii înainte de a răspunde, pentru că eu m-am alăturat Proiectului Alpinet ceva mai târziu (prin 2001 ca și utilizator și în 2007 ca și administrator).

Astfel, Cătălin Olteanu scria pe site, la informații despre noi, următoarele: "Nouă ne place de fapt să numim ceea ce vedeți și puteți găsi pe acest site ca «Proiectul Alpinet». Acesta a pornit de la ideea de a reuni, într-o formă unitară și compactă, cât mai multe resurse legate de munți, de Carpații românești în special. «Proiectul Alpinet» cuprinde practic, într-o ordine cronologică a apariției în «scena virtuală»,

e-zine-ul «Invitație în Carpați», o listă de discuții pe teme montane, un canal de chat și aceste pagini web.

Grig a lansat, în 1997, «Invitația în Carpați». După ceva mai mult de un an, în urma unei discuții cu prietenul virtual Radu, un alt iubitor de natură, a apărut lista de discuții Alpinet. După ceva timp (și o puternică îmbogățire a listei cu noi membri, care, alternativ, mai și discutau pe un canal de chat), pe la sfârșitul lui 1999, Iskander (Alex Lăpușan) a venit cu ideea (și resursele) realizării site-ului www.alpinet.org."

Alăturându-se și Ionuț Nechita, cu proiectul personal "Potecile României", Alpinet.org a luat forma actuală, ca cea mai mare galerie foto montană din România, și cea mai completă resursă de informații turistice legate de munți (ghid, cabane, GPS, etc.). În ultimii ani, membrii comunității Alpinet au înființat și o asociație non-guvernamentală (Asociația de Turism Montan Alpinet), pentru ca în viitor să poată extinde și gama

de proiecte cu temă montană de care să se lege sau pe care să le dezvolte.

P.T.: Galeria de fotografii a site-ului conține un număr impresionant de imagini, fiind cea mai mare bază de fotografii montane din țară. Cât de utilă este aceasta pentru cei ce merg în natură? Care sunt principalele avantaje pentru cei ce folosesc aceste resurse?

E.C.: Deși Alpinet.org înseamnă mai mult decât galeria foto pe care o cuprinde, se pare că această secțiune a site-ului a fost dintotdeauna cea mai vizitată și comentată. Utilitatea este deosebită, în contextul în care discutăm și despre celelalte secțiuni, care împreună formează ceea ce numim noi "Alpinet - Ghidul tău montan", pentru că site-ul este o rețea de puncte de interes din Munții Carpați (și nu numai), de care se leagă toate informațiile (fotografii, trasee,

marcaje, cabane, informații GPS, etc.), foarte ușor navigabilă.

Galeria foto este poate cea mai dinamică secțiune a Alpinet-ului datorită varietății informațiilor ce le afișează și datorită dinamismului culorilor, a calității și a impactului vizual pe care îl oferă celui din spatele ecranului.

Datorită fotografiilor foarte variate, de calitate, și de multe ori cu informație geografică deosebită, montaniarzii au avut și au posibilitatea de a cunoaște locuri noi - văzute deja de alții -, și bineînțeles că de aici vine și determinarea de a-și dori să ajungă acolo. Prin urmare, impactul nu poate fi decât pozitiv la adresa montaniarzilor și a turelor planificate de aceștia.

Principalele avantaje ale folosirii galeriei foto sunt, desigur, cele de a te transpune măcar virtual la fața locului, văzând și

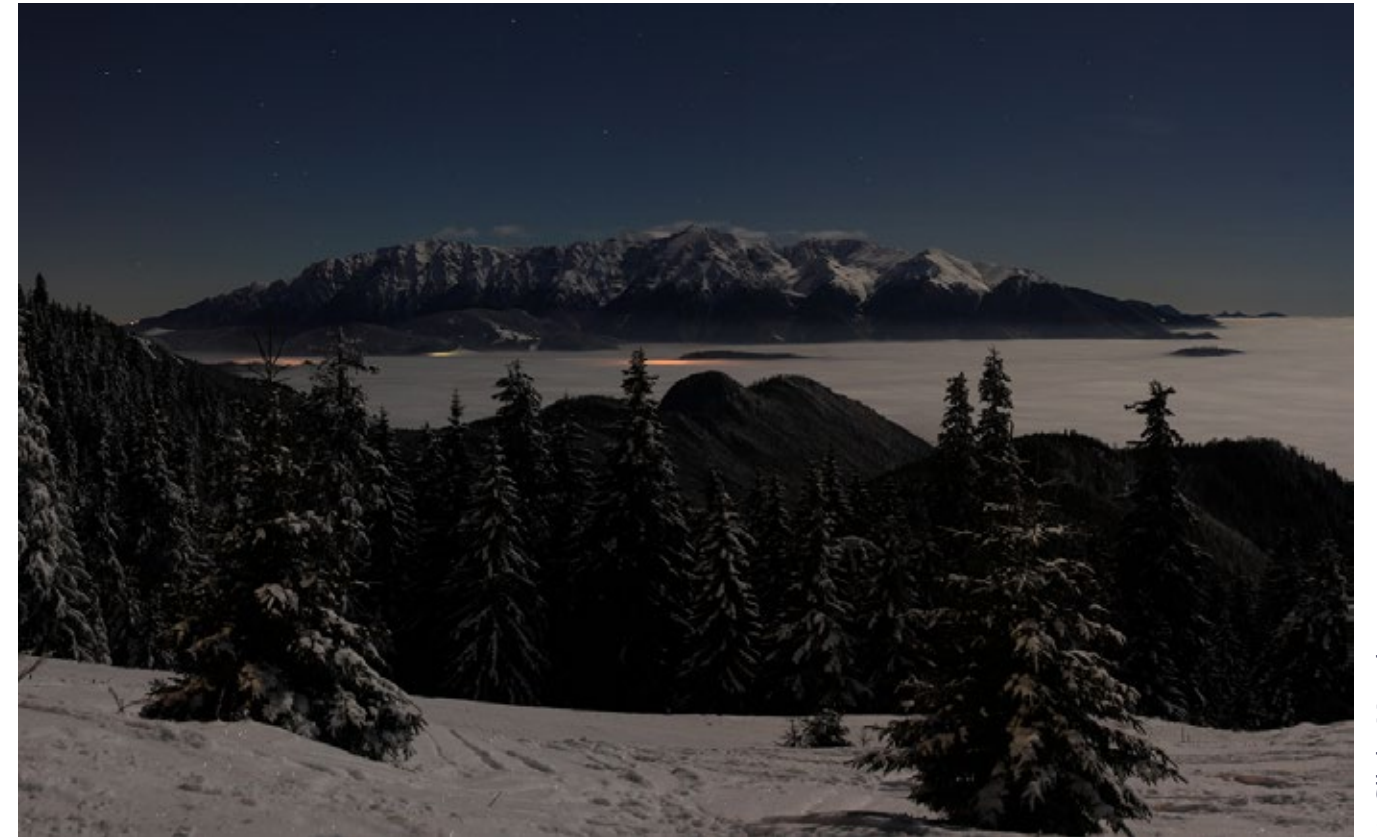
tu ceea ce de multe ori un ghid scris nu poate să-ți exprime în cuvinte. Alt avantaj imens este cel legat de rețeaua de puncte de interes din care este format Alpinet-ul, pentru că fiecare fotografie este legată printr-un punct, de un masiv montan, de o cabană, un traseu, o informație GPS sau de articole care deja descriu cum au văzut alți membri Alpinet muntele. Prin urmare chiar fiecare fotografie devine o părticică esențială din Ghidul Montan ce se dorește a fi Alpinet.org .

P.T.: Membrii comunității sunt în același timp și cei care aduc o mare parte din informațiile de pe site. Putem spune că Alpinet este un site ce se auto-susține din punct de vedere al informațiilor în acest moment, prin contribuțiile membrilor?

E.C.: Alpinet.org nu ar putea exista fără cei 20000 de utilizatori ai săi. Pentru că o simplă

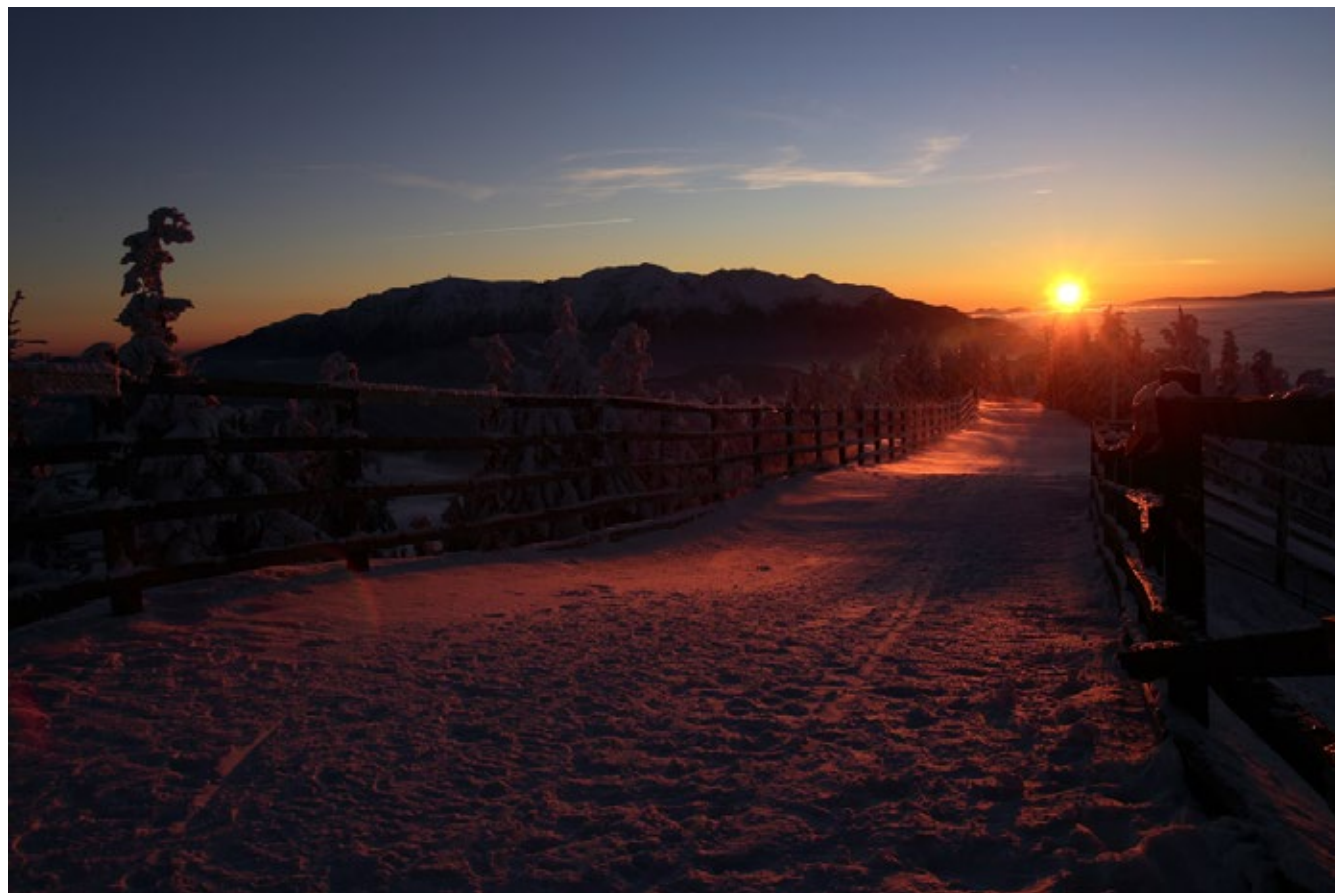
echipă de administrare (nu suntem mai mult de cincisprezece administratori) nu pot să adune și să introducă în site atâta conținut. Da, Alpinet face parte din categoria site-urilor ce se auto-susțin din punct de vedere al informațiilor, prin caracterul deschis ce îl are către utilizatorii săi. Până la urmă noi, ca administratori, nu facem decât să triem aceste informații prin experiența în domeniu pe care o avem. În primul rând noi trebuie să alegem dacă informațiile au sau nu au o relevanță - prind muntele în special și natura în general -, sau dacă informațiile au un nivel minim de calitate, pentru că nu trebuie să aluneci pe panta superficialității doar de dragul cantității.

Pentru că suntem oameni, nu roboți, și pentru că, de multe ori, putem privi diferit aspecte asemănătoare; dacă unuia dintre noi o informație i s-a părut irelevantă și

© Silviu Matei

© Silviu Matei

o respinge, utilizatorul are posibilitatea să ceară părerea și altora din echipa de administrare.

Acum, dacă în unele cazuri se mai pune la îndoială capacitatea noastră de a alege ce e bun și ce e rău, să știți că nu putem spune că suntem experți sau doctori în "știința muntelui" sau "știința fotografiei", dar fiecare dintre noi are o pregătire destul de serioasă în domeniu (ba fotografi profesioniști, ba geografi, ba ghizi montani sau specializați în domeniul GIS). Și dacă în 10 ani sistemul nostru de extindere a conținutului Alpinet.org prin contribuția fiecărui utilizator a funcționat, înseamnă că a fost gândit totuși cum trebuie, iar noi ne-am făcut treaba.

P.T.: Alpinet nu mai este demult doar un simplu portal în care oamenii se întâlnesc virtual ci și o comunitate care

se întâlnește fizic prin acțiunile anuale. Care este atmosfera acestor întâlniri, cum reacționează oamenii care discută exclusiv online atunci cât se văd față în față?

E.C.: Chiar dacă în ultimul an, o anume întâlnire generală a comunității Alpinet nu s-a realizat, aceasta era foarte populară în anii trecuți. Cu siguranță la anul trebuie să reluăm această practică interesantă.

În general, există foarte mulți membri care se cunosc între ei, pentru că această comunitate s-a extins ca într-o progresie de tip piramidă. Eu am întâlnit această pagină de web, mi-a plăcut foarte mult, iar apoi am recomandat-o prietenilor mei cu care merg pe munte. Aceste mici piramide au ajuns de multe ori să interfereze, am descoperit că de multe ori apar cunoștințe comune între micile grupuri, și astfel se formează un grup mai mare și tot așa. În final ajungi

la o mare comunitate. De altfel se spune că lumea montaniarzilor este mică și este ușor să nu rămâi un anonim.

Altfel, dacă zi de zi, din spatele unui monitor, comunicăm, interferăm, schimbăm idei, informații, la o astfel de întâlnire ajungi să te cunoști și să mergi împreună pe munte (căci ăsta este scopul) și cu oameni pe care ai avut ocazia să-i cunoști până atunci doar virtual. Mie mi-a plăcut mereu atmosfera la aceste întâlniri, pentru că lumea în general este foarte deschisă și comunicativă și legi ușor relația de prietenie la fața locului și-ți câștigi astfel viitori parteneri de ture.

Dar Alpinet-ii au și alte întâlniri în afară de cea anuală, generală, pentru că s-au format grupuri de prieteni (mai ales între cei ce locuiesc în zone apropiate) care destul de des fac ture montane împreună și își "deapănă" apoi pe Alpinet impresiile

și fotografiile. Apoi, află și alții și vor și ei să se alăture și uite așa descoperi cum o comunitate crește sau că oamenii care nu au fost vreodată pe munte descoperă pofta de a urca cu un rucsac în spate.

P.T.: Printre paginile site-ului găsim rapoarte de tură, ghiduri montane, știri și diverse alte informații pentru iubitorii de munte. Cât de complete și de utile pot fi acestea pentru cei ce vor să facă primii pași către potecile muntelui? Își propune Alpinet să atragă noi oameni către această pasiune, prin diverse proiecte sau este doar o resursă foarte utilă de date?

E.C.: Eu pot spune că existența site-ului Alpinet a însemnat un motor în plus pentru dezvoltarea turismului montan în România și pentru creșterea numărului celor ce străbat Carpații. Pentru că, de câțiva ani de zile, Internet-ul este tot mai popular și tot

mai mulți oameni află despre lucruri care până atunci nu erau printre activitățile lor de petrecere a timpului liber. Atâta timp cât o presă specializată pe turism nu există, atâta timp cât televiziunea nu acordă o importanță turismului montan (decât atunci când mai dă câte o știre despre vreun accident, și asta doar că dă bine la rating), este clar că doar dinamismul Internet-ului a ajutat comunitatea de montaniarzi să comunice și să se extindă.

Să vorbim un pic și despre calitatea conținutului din informațiile turistice de pe Alpinet.org. De la bun început ne-am bazat pe respectarea drepturilor de autor, astfel că toate materialele din ghidul montan sunt scrise de noi, membrii Alpinet, și nu sunt copiate de prin ghiduri montane ce circulă pe piață. Sunt mulți dintre utilizatorii Alpinet care au capacitatea de a face descrieri turistice despre trasee și locuri, iar nouă (administratorilor) ne rămâne sarcina de a verifica să nu existe erori sau scăpări. De altfel, prin intermediul opțiunii de a "comenta" la orice material existent pe Alpinet, fiecare dintre utilizatori are posibilitatea de face un "feedback" al informațiilor ce apar în permanență în ghid sau în orice secțiune a site-ului. De altfel punem foarte mult preț pe comunicare, și în permanență subliniem că așteptăm orice fel de mesaj (prin intermediul e-mail-ului sau prin intermediul direct al site-ului), care să ne comunice erori, nevoi de îmbunătățire, completări sau descrieri. Altfel, considerăm că după 10 ani, informațiile adunate au ajuns la un nivel destul de ridicat calitativ și prin asta este un mare ajutor celor ce caută pe Internet informații despre cum să ajungă pe munte în general, sau într-un loc anume, în special.

În permanență vin informații noi, astfel că pe zi ce trece, nivelul de completare crește. Trebuie să avem doar grijă în permanență ca aceste informații să fie relevante.

Nu cred că Alpinet gândește că este doar o utilă resursă de date. Dincolo de această bază de informații, cred că este și o mare sursă de prietenii între oameni cu dorință de a merge în natură și de a respecta natura și cred că este un mare potențial de atrage mereu oameni noi către aceste tipuri de activități. Am și eu prieteni pe care nu i-aș fi convins să meargă pe munte, până au descoperit Alpinet-ul și s-au "aprins" și ei: "Pe mine când mă iei pe munte cu gașca ta de prieteni?"

P.T.: O mică parte din Alpinet înseamnă și "Invitație în Carpați", o revistă ce apare în format electronic și aduce un plus de informații celor ce vor să cunoască mai bine muntele și oamenii care scriu despre el sau îl fotografiază. Care este viața revistei, cui vă adresați și cine poate scrie pentru ea?

E.C.: Revista "Invitație în Carpați" se adresează aceluiași oameni care navighează Alpinet.org sau alte site-uri de munte. Ea a apărut după dispariția revistelor tipărite, încercând să continue ceea ce acestea au început. Dacă aduni toate numerele, cap la cap, tot un ghid montan vor vrea să formeze.

Oricine poate scrie la revistă, cu condiția ca materialele să fie bine gândite, scrise cursiv, să aibă fotografii calitative și să se încadreze în specificul revistei. Noi nu intervenim absolut cu nimic în conținutul unui material, dacă acesta a fost acceptat în revistă. Nu suntem adepții materialelor scrise "impus" ci dorim ca prin conținut să se exteriorizeze personalitatea autorului și nu a editorului revistei.

P.T.: Mai există astfel de comunități în țară, care să aibă o identitate la fel de bine definită? Comunitățile din afara granițelor sunt la fel de bine închegate sau mai avem până să îi prindem din urmă?

E.C.: Mai există cu siguranță astfel de comunități în țară. Dar este interesant că de fapt sunt aceiași oameni, doar liantul este diferit (pagina de Internet), datorită aceluiași profil dezvoltat de aceste portaluri. Ai să întâlnești peste tot aceiași oameni, pentru că de fapt ei fac parte din aceeași comunitate: montaniarzii din România. Nu cunosc despre alte comunități din afara granițelor. Există cu certitudine site-

uri cu profil ca Alpinet (am întâlnit unele elvețiene, de exemplu), dar nu știu dacă au evoluat până la stadiul de comunitate activă sau s-au rezumat doar la a fi o bază de informații utile.

P.T.: Alpinet promovează în mare măsură zone din România. Este acesta un mijloc de a îndrepta privirea către ce avem noi, în această perioadă în care ochii tuturor sunt la destinații mai exotice?

E.C.: Este o certitudine că cea mai mare parte din Alpinet se referă la munții ce-i avem la noi în țară. Dar este adevărat și că lumea a început să privească spre dincolo, pentru că s-au deschis granițele, nu mai sunt

vize, există multe posibilități de zbor "low cost" și a mai crescut și puterea noastră de cumpărare. Și atunci începi să-ți dorești să urci și Alpii, Pirineii, sau alți munți. Pentru că nu mai sunt bariere ca acum câțiva ani, până și eu am fost prins de dorința asta de a-mi extinde perspectivele.

Cred că mai degrabă Alpinet este un mijloc de a îndrepta privirea spre natură și munți, unora care nu au avut o astfel de înclinație și pentru care "la munte" însemna cel mult Sinaia, Predeal sau Slănic Moldova... adică turiștii de stațiuni.

P.T.: Ce proiecte mai are Alpinet, ce idei noi de dezvoltare?

E.C.: De un an de zile am inițiat un proiect de popularizare a informațiilor și tehnologiei GPS, foarte necesare în prezent în desfășurarea activităților montane. Am cumpărat, astfel, câteva aparate GPS performante, pe care le împrumutăm pe bază de proces verbal, pe perioadă determinată, membrilor Alpinet cu activitate, pentru a le folosi pe munte, pentru a culege informații turistice (puncte, trasee, toponime, cabane, etc.) care apoi vor fi integrate în secțiunea GPS a Alpinet.org.

Dincolo de cea mai mare galerie foto montană din România, putem să ne mândrim că Alpinet a devenit și cea mai mare colecție de informații GPS legate de munții din România.

Mai avem și alte idei și proiecte în minte, pentru dezvoltarea facilităților Alpinet, dar despre ele vom vorbi atunci când vom reuși să le punem în practică. Vrem să fie o surpriză pozitivă pentru membrii noștri.

© Emi Cristea

info

Proiectul "Alpinet"

www.alpinet.org

Povestea Proiectului "Alpinet"

www.alpinet.org/main/front

Site-urile personale ale lui Emi Cristea

www.emi.floaredecolt.org

www.emicristea.blogspot.com

Site-ul personal al lui Silviu Matei

www.outdoorphotography.ro

Țara LĂPUȘULUI

Maramureșul este întotdeauna o destinație fotografică de excepție. Indiferent de zonă și de specific, locurile spun multe povești și amintesc de multe legende. Satul se păstrează aici încă destul de bine, chiar dacă influențele se simt aproape la tot pasul. Oamenii sunt primitivi și mereu voioși, plin de viață, chiar dacă munca nu este deloc puțină. Maramureșul este și va rămâne probabil în amintirea noastră colectivă ca ultimul bastion al tradiției culturale și populare a neamului românesc.

text și foto: Dan Dinu

LOCAȚIE

legenda

- **Cazare:** pensiuni, hoteluri, moteluri
- **Campare:** campinguri, poieni neamenajate
- Adăpost: refugiu montan
- Direcție: către un punct de reper important
- Direcție: localitate importantă
- Punct de interes: locație importantă
- JOSENI** Informație: nume de localitate
- Așezare: Sat, comună sau oraș
- Drum principal: orice drum european, național sau județean
- Drum secundar: orice drum comunal sau forestier

Țara Lăpușului este una dintre cele patru zone etno-folclorice distincte ale județului Maramureș, alături de Țara Maramureșului, Țara Chioarului și Țara Codrului. În același timp, Țara Lăpușului este țara “horii în grumaz”, un cântec strămoșesc și misterios uneori ce exprimă jalea și suferința. Horea, a nu se confunda cu hora, denumirea dansului specific, este cunoscută în acest moment datorită unor artiști populari celebri precum Grigore Leșe. Un alt specific al zonei este dat mai ales în zilele de toamnă de cețurile matinale, de multe ori subțiri și rarefiate ce acoperă diminețile răcoroase și deschid apetitul oricărui fotograf.

Principalul oraș al zonei și punctul de acces cel mai important este Târgu Lăpuș, de unde pornesc drumuri către toate satele descrise în acest articol. În Târgu Lăpuș se poate ajunge atât dinspre Dej, aflat pe DN 1C și apoi urmând drumul ce se desprinde în dreptul localității Gâlgău, sau dinspre Baia Mare urmând DN 18 și mai apoi alte drumuri județene. Din oraș puteți ajunge ușor către principalele sate ale zonei, enumerând aici doar câteva: Cupșeni, Libotin, Ungureni, Lăpuș, Groșii Țibleșului, Suciul de Jos și de Sus sau Dămăcușeni și nu în ultimul rând Rogoz.

Casa tradițională - Groșii Țibleșului

SATELE

Cu siguranță, punctul forte al Țării Lăpușului nu sunt neapărat celebrele biserici de lemn, simbolul Maramureșului, ci mai degrabă satele și oamenii. Toamna, mai mult ca oricând, animație este din plin, iar peisajul colorat și bogat oferă suficiente subiecte fotografice. Fiecare sat are un specific, dat nu neapărat de o arhitectură aparte sau de un anumit aspect, ci mai degrabă dat de o întâmplare sau o experiență trăită aici. În Ungureni de exemplu am asistat la formarea unei căpițe de fân, chiar lângă ruina unei biserici de piatră. Puțin mai departe dovlecii copti așteptau cumiți să fie adunați și duși la fiert. Peste drum atârnavă la uscat

niște știuleți galbeni aurii de porumb, iar la câteva case mai departe câteva ștergare învăluite de fum. Pe uliță trec agale fie care încărcate, fie bătrâne ce se întorc de la piață și mai schimbă câte o bârfă, fie câte un bătrân sprijinit anevoie într-un toiag. În Suci de Sus ceața matinală învăluie totul în cale iar din loc în loc apar căsuțe gârbovite, parcă părăsite de mult și pierdute între dealuri. După ce se mai domolește ceața un artist popular ne încântă cu o horă cum numai cei din zonă știu să cânte și cu câteva guri de horincă. În Groșii Țibleșului facem cunoștință cu câțiva cai frumoși și cu stăpânul acestora care, cu ceva lacrimi în ochi de la vântul aspru de dimineață

Ștergare la uscat - Ungureni

Detaliu de casă - Suciuc de Sus

Fereastră - Groșii Tîbleșului

Detaliu de casă - Groșii Tîbleșului

Fereastră - Groșii Tîbleșului

Ungureni

Groșii Tibleşului

Ungureni

se deschide în fața noastră și ne povestește despre locuri și oameni. Casele de aici atrag prin culoarea și ornamentul specific. Câteva fotografii frumoase și mergem mai departe către Cupșeni care ne întâmpină cu două biserici de lemn. Una mică și gârbovită, datează tocmai din secolul al XVIII-lea, șade pe marginea drumului și are un interior frumos pictat, dar este închisă, așa că trebuie să cereți cheia cuiva din sat. Cealaltă este urcată pe dealul din apropiere, este un pic mai mare, dar și ea este gârbovită de secolele ce au trecut. În Lăpuș altă biserică, însă cu alte obiceiuri. Biserica de aici este greco-catolică și mai reprezintă o mică parte a comunității de aici. Biserica din Rogoz este mult mai cunoscută, datând din secolul XVII aceasta este

inclusă și în lista Patrimoniului Mondial Unesco.

Specific bisericilor din zona Țării Lăpușului este turnul ce are la baza lui alte patru mici turnulețe, lucru ce mai este întâlnit și la monumentele din Țara Chioarului, dar dispare aproape de tot în zona Țării Maramureșului.

OAMENII

Fie că aduc acasă fânul, fie că adună dovlecii sau culeg strugurii, fie că trebăluiesc prin curte, ies cu animalele sau cântă un cântec strămoșesc, fie că merg la biserică sau pur și simplu se plimbă pe ulițele satului, oamenii zonei sunt principalele subiecte fotografice pe care le veți găsi prin sate. Nicăieri în țară fotografia cu oameni nu este mai

Cântăreț de "horea din grumaz" - Suciu de sus

ușor de relizat. Aceștia sunt deschiși, primitivi și acceptă cu ușurință aparatul de fotografiat. La început încerci să furi niște imagini unui străin, iar în următorul moment te trezești invitat în casă și discutând la un pahar cu un vechi prieten. Toții oamenii au poveștile lor pe care cu siguranță le vor destăinui cu ușurință, iar ceea ce poți învăța sau descoperi din aceste povești uneori pline de dramatismul pe care istoria l-a oferit acestor locuri este de o importanță vitală pentru a înțelege oamenii și locurile.

Din punct de vedere fotografic zona descrisă în acest articol trebuie tratată ca oricare zonă rurală din țară, la pas și într-un ritm mai lent pentru a putea să îi înțelegeți ritmul. Deoarece satele sunt răspândite printre dealuri

și coline și distanțele nu sunt tocmai mici, recomand o mașină pentru deplasare. Astfel programul poate fi unul flexibil și puteți ajunge la locurile dorite în scurt timp. Odată ajunși în sat însă, continuați drumul pe jos și alegeți ulițele cele mai prăfuite, de obicei în aceste zone se vede mai puțin aportul modernizării. Cazare puteți găsi mai ales în Târgul Lăpuș, restul de pensiuni fiind împrăștiate pe ici și colo în toată zona. Traseele constau la plimbări prin sat așa că nu aveți nevoie de un echipament special. Dacă vreți să ajungeți și pe la poalele muntelui poate va fi utilă o pereche de ghete și niște haine mai călduroase, recomandate și dimineața.

Nu ezitați să mergeți la fotografiat cu noaptea în cap. Ceața specifică zonei

nu apare mereu în același loc așa că uneori trebuie căutată, lucru ce necesită un anumit timp. Căutați zone mai înalte care să vă scoată deasupra ei și de unde să puteți avea un peisaj de ansamblu. De obicei cea mai mare activitate în sate este dimineața și seara, așa că trebuie să vă concentrați atenția pe aceste momente.

Echipamentul fotografic pe care îl veți folosi este unul foarte variat, de la un teleobiectiv pentru portretele furate de la distanță și până la un superangular pentru biserici sau interioare, și de ce nu pentru a da o notă mai intimă oamenilor pe care îi fotografiați. Nu uitați de un trepied pentru cețurile matinale și pentru interioare și de un rucsac pentru echipament. Deși distanțele mai mari

info

Țara Lăpușului este o regiune aflată în sudul județului Maramureș, delimitată în nord de Munții Lăpușului și Munții Țibleș și formată în cea mai mare parte în bazinul superior al râului Lăpuș. Se învecinează la vest cu Țara Chioarului, iar în nord cu Țara Maramureșului. Principalul oraș este Târgul Lăpuș, acesta fiind și singurul din zonă. Orașul mai este cunoscut și sub denumirea de Lăpușul Unguresc și este atestat documentar din anul 1291.

Cioban cu oile - Rogoz

Biserica din Rogoz (Patrimoniu UNESCO)

Biserică din lemn - Cupșeni

Biserica greco - catolică din Lăpuș

Biserica greco - catolică din Lăpuș

pot fi făcute cu mașina vă rămân mulți kilometri de bătut și pe ulițele satului iar oboseala își va spune cuvântul așa că echipamentul nu trebuie să vă încurce la cărat.

Întâlnirea cu Maramureșul este mereu o aventură nouă și plină de inedit,

este o experiență pe care fiecare fotograf trebuie să o încerce, mai ales dacă vă place să fotografiați oamenii. Întotdeauna am susținut că fotografia cu oameni se învață mai ușor în Maramureș. Diferit față de alte zone, aici oamenii se deschid în fața

camerei, își spun poveștile și te lasă să îi înțelegi. Poate este urât spus, dar merită să profităm de acest aspect, în sensul bun al lucrurilor.

Drumuri bune și poteci însorite!

Informații generale

Țara Lăpușului are monumente incluse în lista Patrimoniului Mondial UNESCO.

În satele din Țara Lăpușului se poate ajunge cu mașina sau cu mijloace de transport în comun.

Cazarea se poate face la pensiunile din zonă sau cu cortul în curțile sătenilor sau pe dealuri.

Traseele nu sunt dificile și nu necesită o pregătire specială.

Informații fotografice

În zona Țării Lăpușului puteți fotografia peisaj, oameni, arhitectură rurală și monumente UNESCO.

La 01.10 soarele răsare la 07:13 și apune la 18:56. La 31.10, soarele răsare la 06:51 și apune la 17:06.

info

Centrul județean pentru conservarea și promovarea culturii tradiționale Maramureș

www.cultura-traditionala.ro

Asociația de Ecoturism din România
www.eco-romania.ro

Mai multe fotografii din această fotolocație puteți găsi pe
www.phototravel.ro/fotografii

TEST DE TEREN

OBIECTIVUL NIKKOR 18-200, f/3.5-5.6, VR II

D300, f/16, 1/800s, 200mm

Nu m-a atras nicioadata ideea unui obiectiv universal, bun la toate, poate din această cauză rucsacul meu foto atârnă pe umeri ca și cum aș avea înăuntru câteva cărămizi. Când am deschis însă cutia obiectivului, am rămas plăcut impresionat, pentru că acesta nu părea chiar o jucărie. Am testat cu mare plăcere obiectivul pe care vi-l prezint acum și iată ce a ieșit...

text și foto: Dan Dinu

Caracteristici

NUME	AF-S DX NIKKOR, 18-200mm f/3.5- 5.6 G ED VR II
TIP OBIECTIV	Standard zoom
STABILIZARE IMAGINE	Vibration Reduction Tip II
DISTANȚĂ FOCALĂ	18 - 200 mm
DIAFRAGMĂ MAXIMĂ	f/3.5 - 5.6
DIAFRAGMĂ MINIMĂ	f/22 - 36
DIST. MINIMĂ FOCALIZARE	0,5 m
CONSTRUCȚIA	16 elemente în 12 grupe
ACCESORII	Capac frontal, capac posterior, parasolar și husă

VERSATILITATEA

Au fost cazuri în care mi-am dorit versatilitatea unui singur obiectiv, care să acopere o plajă focală destul de mare și care să mă ajute să fiu mai eficient și mai rapid. De fiecare dată când ai nevoie de o anumită distanță focală se întâmplă să ai montat obiectivul opus, și poate până schimbă deja momentul s-a dus. Cu siguranță că alegerea unui astfel de obiectiv este utilă mai ales celor care vor să experimenteze, celor care nu sunt încă hotărâți asupra genului de fotografie preferat și au nevoie de o plajă focală mare, fără a schimba trei obiective, așa cum ar trebui eu să fac în acest moment. Este un obiectiv ideal pentru călătorii, când timpul pentru schimbat obiective este uneori foarte scurt, iar momentele întâlnite sunt

irepetabile. Un alt avantaj ar fi pentru atunci când lucrezi în medii cu mult praf sau polen. Prin schimbarea frecventă a lentilelor acesta poate ajunge ușor pe senzor și de acolo va fi mai greu de îndepărtat.

CLARITATEA

Nu pot spune că sunt o persoană care abordează fotografia inginereste și este atentă la orice tehnică nou apărută sau la orice aspect minuțios legat de construcție. Îmi place să abordez fotografia din punctul de vedere al omului care vrea să surprindă momente frumoase, mai ales în natură. Cu toate acestea însă este un aspect la care țin foarte mult, și anume claritatea. Când testez un obiectiv poate cel mai adesea mă uit la cât de clar este și cât de bine

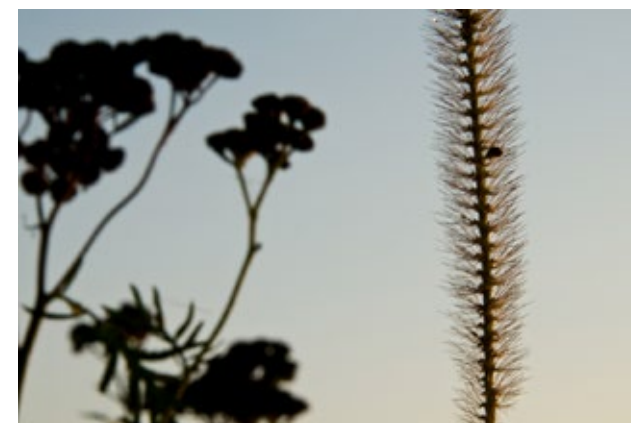
D300, f/8, 1/200s, 18mm

D300, f/5,6, 1/800s, 18mm

redă ceea ce am fotografiat. Probabil că obiectivul de față nu se poate compara cu gama Nikkor de vârf, însă cu siguranță are o claritate bună. Datorită zonei de testare, am fost nevoit să încerc în cea mai mare parte detalii, iar aici claritatea contează cu adevărat. Distanța maximă la care focalizează obiectivul, chiar și la 200mm, este suficient de mică pentru a

D300, f/36, 1/20s, 200mm, VR on

avea o abordare de close-up, ceea ce se poate vedea și în imaginile prezentate.

STABILIZAREA IMAGINII

Nu am folosit foarte des obiective cu stabilizare, deoarece atunci când fotografiez peisaj, această funcție este mai puțin importantă, aparatul fiind pe

D300, f/36, 1/20s, 200mm, VR off

trepied, însă eram curios să testez ce poate acest sistem. O regulă nescrisă a fotografiei spune că poți face o imagine din mână cu un timp de expunere egal cu 1/distanța focală. Astfel dacă fotografiez cu 200mm, timpul cel mai lung cu care pot fotografia din mână ar fi 1/200s. Normal că aici mai intervine și experiența, și oboseala, așa că am dus lucrurile puțin mai către extrem și am fotografiat cu 1/20s la 200mm. Nu pot spune că imaginea rezultată este foarte clară, însă este mult mai clară decât cea făcută fără stabilizare.

ALTE DETALII INTERESANTE

Chiar dacă obiectivul se deschide la zoom maxim, focalizarea se face intern, lucru ce ajută la poziționarea oricărui sistem de filtre, fără a trebui rotite în

permanență. În plus față de precedentul 18-200mm acesta are și un buton care va bloca la 18mm distanța focală. Nu ne ajută neapărat, dar este utilă pentru a nu se deschide obiectivul accidental prin rucsac. Ce îmi place este că în modul de focalizare automată (M/A) este posibilă ajustarea manuală a focusului, foarte utilă în multe împrejurări. Obiectivul mi s-a părut foarte rapid, montat pe un aparat D300, lucru binevenit mai ales când urmăriți mișcarea subiectului în cadru cu focalizare continuă. De asemenea este foarte silențios.

LOCUL DE TESTARE

Poate un astfel de obiectiv trebuia plimbat mai mult pentru a-și arăta întreaga putere a versatilității lui, însă eu am preferat să îl pun la lucru în

D300, f/5,6, 1/60s, 200mm

pro & contra

PRO

- Ușor datorită materialelor din care este construit;
- Foarte versatil datorită distanței focale lungi;
- Stabilizarea de imagine ce salvează câteva trepte de diafragmă;
- Raport bun preț-calitate.

CONTRA

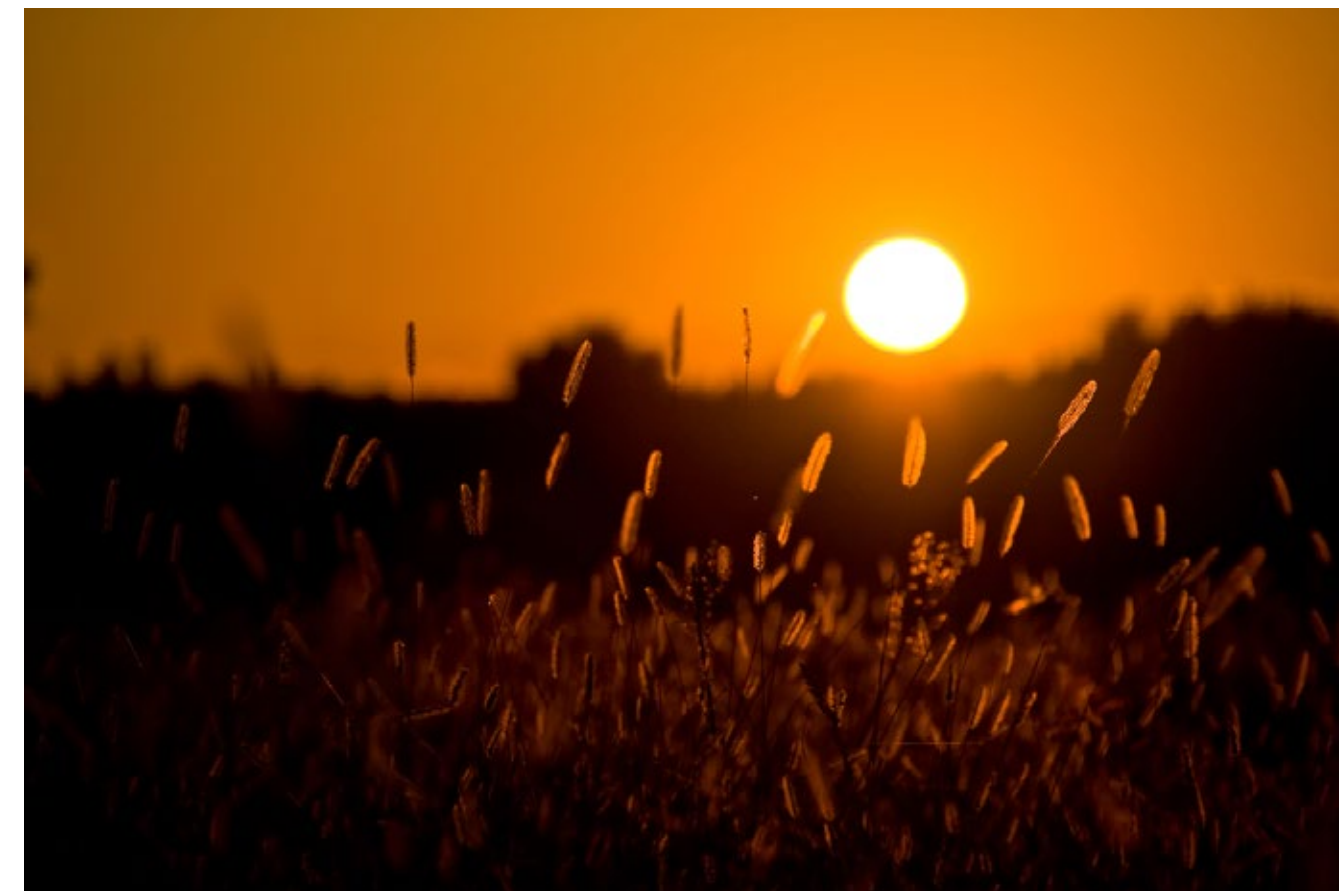
- Lentilele, deși performante, sunt totuși dedicate gamei entry-level;
- Așa cum ar fi normal la această distanță focală, luminozitatea este destul de scăzută.

condiții de iluminare diferite. Un apus de soare în pădurea de la Reci din județul Covasna a fost locul perfect pentru a găsi mai multe tipuri de lumină și un subiect interesant.

info

Acest material a fost realizat cu sprijinul www.nikonisti.ro.

D300, f/5,6, 1/5000s, 200mm

Fotografia MONOCROM

text și foto: Dan Dinu

Cu toții iubim culorile vii și uneori ne întrebăm cum reușesc unii să obțină astfel de fotografii ce vibrează în tonuri uimitoare. Mai puțini însă se întreabă cum reușesc unii fotografi să obțină imagini monocrom uimitoare, sau cum reușesc să realizeze o gamă de tonuri mare și bine redată. Fotografia alb-negru nu înseamnă numai desaturare ci înseamnă simplitate și mesaj.

La începuturile ei fotografia era cu predilecție alb-negru. Astăzi, deși avem la dispoziție culoarea, fotografiile în alb și negru au farmecul lor, oferind de multe ori informații pe care culoarea le acoperă sau estompează.

Numeroși artiști aleg să se exprime numai în acest fel, arătând în fotografiile lor stări și ipostaze diferite, care ar putea fi trecute cu vederea în fotografia color.

PRELUCRAREA ALB-NEGRU

Aparatul digital oferă și el fotografie alb-negru, direct din momentul declanșării, trebuie știut însă că este mai bine să fotografiem color și mai apoi cu ajutorul calculatorului să transformăm în alb-negru. Obținem astfel o gamă mai variată de tonuri de gri, provenite din nuanțele de culoare mai numeroase.

Transformarea imaginii în alb-negru trebuie să fie o procesare care să ne aducă imaginea la starea dorită. Există mai multe moduri pentru prelucrarea alb-negru a unei imagini, însă probabil cel mai important este lucrul pe canalele de culoare. Sună destul de ciudat ideea de a prelucra alb-negru pe canale de culoare, însă trebuie știut că fiecărei culori îi corespunde un ton de gri, așadar noi nu o să mai modificăm culoarea propriu-zisă ci tonul de gri aferent. Programe precum Adobe Photoshop sau Adobe Lightroom vă oferă acest tip de prelucrare într-un mod destul de avansat și performant.

Lumina selectivă poate genera contraste puternice ce vor arăta foarte bine atunci când sunt transformate în alb-negru. Această lumină ajută și la separarea foarte spectaculoasă a subiectului față de fundal.

ADOBE PHOTOSHOP CS4

În **Adobe Photoshop CS4** avem un meniu special numit sugestiv Black & White pe care îl găsiți în Image/Adjustments. Când intrați în meniu imaginea va suferi o desaturare, iar în fereastra apărută puteți modifica fiecare canal de culoare, atât în sistemul RGB (roșu, verde, albastru), dar și CMYK (cian, magenta, galben și negru). Deasemenea puteți da o anumită nuanță imaginii pentru a crea un efect sepia, sau pentru a realiza o fotografie monocrom cu tente de albastru, verde sau orice altă culoare, ajutându-vă de meniul Tint și ajustând reglajele aferente acestuia legate de nuanță și saturație.

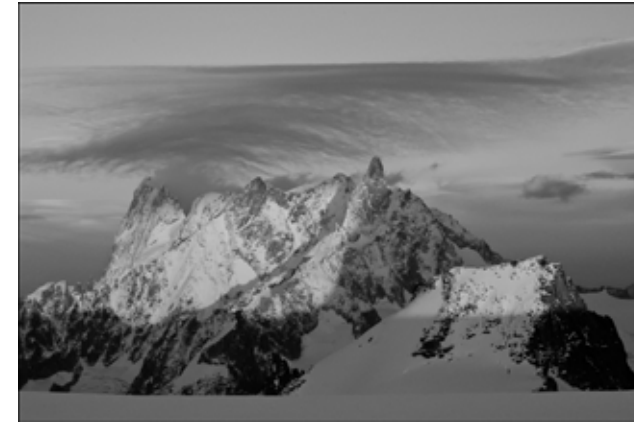
ADOBE LIGHTROOM 2

Dacă alegeți **Adobe Lightroom 2** pentru procesarea alb-negru, trebuie să mergeți în modulul Develop și să activați funcția Greyscale din secțiunea HSL / Color / Greyscale. Aici aveți aceeași opțiune de a prelucra pe canalele de culoare ale imaginii, cu specificația că acestea diferă față de cele din Photoshop. Pe lângă RGB și galben și magenta aferente sistemului CMYK, aici mai apar orange, aqua și purple specifice programului. Prelucrarea se face la fel ca în cazul precedent prin modificarea valorilor aferente fiecărei culori.

Fotografie monocrom nu înseamnă numai fotografie alb-negru, ci și orice altă fotografie în care predomină un singur ton de culoare. Cel mai folosit este maro, ce generează efectul Sepia.

Atunci când fotografiem direct din aparat alb-negru sau când desaturăm pur și simplu imaginea cu ajutorul unui program de editare a imaginilor, se pierd foarte multe informații din tonurile de gri aferente culorilor, așa cum se poate vedea în prima imagine. Aceasta apare îmbâcsită și lipsită de contrast. A doua imagine a fost transformată în alb-negru prin procesarea separată a canalelor de culoare, și are un efect mult mai bun.

Trebuie știut că nu orice fotografie se potrivește la o imagine alb-negru. Uneori culoarea ne poate distra atenția de la mesaj. Dacă aș întreba care dintre imaginile de mai sus vă place mai mult, cu siguranță părerile ar fi diferite. Alegerea mea de a transforma fotografia în alb-negru a fost făcută deoarece, imaginea are un concept pe care culoarea nu îl face mai bun, poate chiar îl estompează. Pe lângă toate acestea, culorile din imagine erau destul de puține, iar prin conversie nu s-a pierdut nimic în acest sens.

Uneori putem cădea în extrema în care vrem să transformăm totul în alb-negru. Acest lucru trebuie făcut însă cu moderație și doar atunci când este justificabil. În cele două imagini puteți vedea un exemplu în care transformarea în alb-negru duce la pierderea multor informații și reduce efectul interesant dat de cromatica foarte bogată a fotografiei color.

SFATURI PRACTICE

Cel mai greu este să alegem acele subiecte care să fie mai spectaculoase în fotografia monocrom, decât în cea color. Pentru a ne ușura munca și pentru a obține o fotografie alb-negru reușită, trebuie să avem în vedere câteva aspecte:

- Subiectul să fie bine evidențiat de cadrul general al imaginii, prin iluminare diferită sau prin profunzime de câmp; culoarea nu ne mai poate ajuta în acest caz. Trebuie să avem grijă și la mesaj și cât de ușor poate fi acesta transmis.
- Contrastul din fotografie să fie foarte bun, mai ales atunci când vrem să exprimăm stări puternice. Un contrast scăzut poate crea atmosferă, dar trebuie avut grijă la evidențierea subiectului. De obicei cele mai frumoase imagini alb-negru sunt cele cu un contrast puternic. Acestea ajută la eliminarea posibilității ca o imagine să fie îmbâcsită în tonuri de gri neutru.
- Iarna simplifică mult peisajul, oferind unele dintre cele mai spectaculoase fotografii în alb-negru. Peisajul este aproape monocrom în acest caz și ajută mult la simplificarea cadrului.
- Fotografierea în contralumină, unde culorile sunt deja palide, oferă perspective interesante pentru fotografia monocrom, fiind și în acest caz mult mai ușor de transformat.

next

În numărul următor la rubrica **Practic** vom discuta despre OAMENII ÎN FOTOGRAFIE.

Literatură Informare
Rețete Personalități
Vacanță Produse Artă
Media Obiceiuri

produs în.ro

Construim lista produselor românești de calitate

MATTERHORN

Piramida perfectă

text și foto: Dana Vasile

M-am îndrăgostit de Matterhorn din prima clipa în care l-am zărit prin ceața dimineții de 3 august în Zermatt (un sătuc cochet, situat în apropierea lui). Am privit această expediție, în primul rând, ca pe o ședință foto, al cărei model era chiar Matterhorn. Dar să revin la Zermatt și la dimineața întâlnirii cu el... Cu ochii cârpiți de somn, după o noapte populată de fel de fel de gânduri și sentimente contradictorii, am început să caut înfrigurată, "altceva-ul", scotocind peste tot, în sinuozitățile drumului de la Zermatt și până la Hornli, în

popasurile geografice plănuite sau fortuite. Prezența mea sporadică în dialogul cu oamenii de pe traseu m-a ajutat să rămân totuși detașată și să trec neobservată atunci când apăsam declanșatorul aparatului foto. Surprinz momente în cele 3 ore de la telecabina din Schwarz See și până la cabana Hornli, material din plin pe tot traseul. Până să ajungem la subiectul Matterhorn, la zonele cu adevărat de interes, a trebuit să parcurgem acest traseu în liniște și înarmați cu răbdare, însă cu cât înaintam și

conștientizam că suntem tot mai aproape de munte, vedeam detalii cu zoom-ul, cu atât mă încărcam cu tot mai multă energie... Iată-ne la Hornli, aici mă surprinde mărimea cabanei și sunt ușor emoționată la vederea puhoiului de oameni urcați la 3260 m să facă mișcare, să bea o bere, să-și plimbe copiii sau, ca și mine, să urce pe bătrânul Matterhorn. Împrăștii câteva zâmbete curioșilor care îmi făceau o analiză ușor amănunțită, încerc să nu mă împiedic - mi se întâmplă adesea în astfel de situații -, apoi găsesc un loc unde mă așez și respir adânc, căci drumul, soarele puternic și cele 20 de kilograme din spate mă cam epuizaseră.

Radu, partenerul meu în această aventură, mă obligă să mă ridic din colțul retras, este timpul să ne cazăm. Mă conformez, ridic din nou rucsacul și pășesc cuminte în urma lui, primim locurile 2 și 3 într-o cameră de 12 persoane. Mă amuză groaza de pe fața lui Radu, eu nu am probleme, pot să dorm ca un prunc și în mijlocul străzii indiferent de

tipul de sforăit sau de numărul celor care sforăie, însă la el lucrurile stau altfel, dar totuși se bucură ca și-a adus dopuri pentru urechi.

Am terminat și cu cazarea, hotărâm să ieșim un pic pe munte, să aruncăm un ochi la traseul de a doua zi, măcar să știm de unde începe urcarea la 4 dimineața.

Zis și făcut, revenim la cabană, unde descoperim mai mulți "nebuni" asemenea nouă, sala de mese este plină, wow... se vorbea în multe limbi, reușeam să aud câte un cuvânt din fiecare limbă, cred că se putea face o frumoasă poezie din aceste cuvinte disparate.

Se apropie stingerea, toată lumea merge la culcare cât încă mai este lumină afară, în alte condiții nu aș fi reușit să adorm la orele 21:00 oricât de tare m-aș fi străduit, dar acum oboseala mă obligă. Cu nerăbdarea care nu m-a părăsit nici o clipă și un zâmbet pe buze, mă strecor în sacul de dormit așteptând dimineața cu emoție.

Este dimineață! Este ora 3, cu toții ne trezim

la prima alarmă care se aude... zarvă mare, pioleți loviți de podeaua veche, muzică din lovituri de carabinieri, foșnet de haine și, totuși, puține cuvinte... concentrare maximă.

Micul dejun nu prea are gust, emoția este tot mai mare, chiar ieșim acum pe Matterhorn? Radu mă asigură ca da, chiar ieșim!

Vremea s-a anunțat bună în cele câteva zile cât hotărâserăm să rămânem acolo, deci aveam încă pe cineva de partea noastră.

Prima atingere de stâncă, prima atingere a unei corzi fixe, un moment pe care nu-l uiți niciodată.

Începem să urcăm, luminând muntele cu toate frontalele. Atenție la pietre și la

stâncile care se mișcă, se pare că aceasta este principala problemă atunci când cineva își pierde viața aici.

Dar ușor inconștientă, ca întotdeauna, veselă nevoie mare, nu-mi mai păsa de nimic altceva... eram pe Matterhorn și aveam o zi întreagă să mă bucur de el și să-l fotografiez. Concluzionând, totul

pare simplu: am urcat și am coborât, am făcut câteva sute de fotografii, mi-a căzut o bucată de stâncă pe mână, norocul nu m-a părăsit încă – am devenit totuși puțin mai atentă; au urmat coborâri pe pietre mărunte și alunecoase, rapeluri scurte, dulciuri multe, apă cam puțină, aglomerație mare pe traseu... coborârea este mult

mai dificilă decât urcarea, ore întregi de încordare fizică.

Emoția trăită la înălțime mi-e greu să o descriu - cum cred că-i este oricui care a trăit astfel de momente -, îmi amintesc de goluri în stomac și de faptul că de fiecare dată vreau tot mai sus... dovadă certă că nu mă voi opri aici.

Calea întoarsă o facem pe același drum, privindu-l acum cu alți ochi.

Mi-au trebuit ore în șir după ce am coborât să-mi revin din beția ascensiunii, cu siguranță mai voiam încă o dată... căci cui îi pasă de oboseală când acolo sus este altă lume, cu alte gânduri și simțiri, în care problemele cotidiene nu mai există și te simți în sfârșit liber și stăpân.

Și, totuși, momentele fericite și triste se succed chiar și acolo... noi, în aceeași zi de bucurie deplină, ne-am luat adio de la un alpinist... drumul lui s-a oprit pe Matterhorn, deși sunt sigură că mai avea o mulțime de

planuri, le vom duce noi mai departe (i-am promis în gând).

Am văzut și cimitirul alpiștilor (Zermatt) care și-au pierdut viața pe Matterhorn, Monte Rosa sau alte vârfuri din Alpi, cimitir care pe mine m-a impresionat prin simplitate, dar totodată denotă o forță care te răscolește. Am citit vârsta fiecărui alpinist căzut pe munte, cu toții au fost tineri... au murit la înălțime și au ajuns mai repede la îngeri.

După o săptămână petrecută în frumoasa Elveție, am revenit acasă, cu câteva mii de fotografii, nerăbdătoare să le văd și apoi să le revăd, dacă sunt bune sau nu pot să spună doar alții, eu rămân îndrăgostită, cu siguranță, de tot ceea ce înseamnă Matterhorn... și să vă spun un secret... la anul mi-ar plăcea să mă "întâlnesc" cu Eiger.

Dana Vasile | București

www.matterhorn-matterhorn.blogspot.com

COSTA BLANCA

text și foto: Sebastian Vaida

Spania. O țară despre care cunoșteam frânturi de informații. Știam că este țara lui Don Quijote, a lui Dali și Gaudi, învecinată cu Franța, Portugalia, Mediterana și Oceanul Nord Atlantic, plină de portocale și binecunoscutele "câpșuni". Mai știam de pe hărți că este imensă și temperaturile sunt cam ridicate. În rest, trebuie să recunosc o oarecare necunoaștere și ușoară ignoranță. Motiv pentru care am decis, împreună cu mai mulți prieteni, să o vizităm și să mai scăpăm de câteva mituri. Așa că am ales zona Valencia - Alicante, și nu Madrid

sau Barcelona, cum ar fi fost de așteptat. Și nu ne-a părut rău. Deoarece Costa Blanca (Coasta Albă), cu cei 200 km de coastă din zona Alicante, nu este cu nimic mai prejos decât ceea ce se povestește despre Costa Brava (coasta din nord-estul Cataloniei) sau decât ceea ce am văzut în imagini. Dimpotrivă, este chiar mai puțin aglomerată și cu atât mai interesantă. Cele mai impresionante imagini din Spania mi-au fost date de puternicele contraste geografice și arhitecturale. Munți și dealuri pe o parte, mare și plaje pe cealaltă parte.

În orașe, zone întinse pline de mister și istorie, în paralel sau intersectându-se armonios cu arhitectura nouă sau chiar futuristă.

Al treilea oraș spaniol ca mărime, Valencia, reprezintă un punct excelent de pornire pentru a cunoaște Costa Blanca. Numele provine din latinescul Valentia, care înseamnă "vigoare", de altfel foarte reprezentativ pentru oraș, care este activ chiar și la temperaturile de vară apropiate de 40 de grade sau peste. Unic pentru acest oraș este "râul" de verdeață care îl traversează, și anume un parc în fosta albie a râului Turia, care se întinde pe o distanță de peste 10 km, fiind astfel un loc foarte plăcut pentru relaxare și diverse sporturi. În plus, nou probabil pentru mentalitatea din țara noastră, în această oază de verdeață (Grădina Turia) se poate sta pe iarba care crește în fosta albie și, chiar mai mult,

turiștii și localnicii sunt chiar încurajați să ia loc și să admire locurile.

Ca și recomandări turistice, ar fi de vizitat, pe de o parte, Valencia "istorică", cu Catedrala construită între secolele XIII-XV, cu elemente gotice și baroce, alături de Bazilica în stil gotic și clădirea în stil gotic "Bursa Mătășii", înscrisă în anul 1996 pe Lista Patrimoniului Cultural Mondial UNESCO. Pe de altă parte, cu o arhitectură de-a dreptul futuristă, pe malul aceluiași râu de verdeață, se află Orașul Artelor și Științelor, creația lui Santiago Calatrava, o atracție care nu trebuie ratată. Printre clădirile complexului veți întâlni Oceanograful, Emisfera și Muzeul Științelor. O experiență unică atât pentru adulți, cât mai ales pentru copii, este recomandat să acordați o zi întreagă acestui orașel în miniatură. Dacă vă interesați din timp, puteți avea norocul să nimeriți la o reprezentație a delfinilor

și a talenților antrenori. Este ceva ce cu siguranță vă va impresiona!

Aici veți avea ocazia să vedeți "n" specii de animale, al căror habitat este în așa fel gândit încât dă o impresie de libertate totală. Nicidecum nu aduce a grădină zoologică sau ceva similar. Este cu adevărat un oraș în miniatură. Cu animale, copaci, clădiri perfect integrate, un aer respirabil, oameni relaxați și cu respect pentru ceea ce au și văd. Vedeți și voi și vă veți convinge.

Spuneam Costa Blanca. Așa că să mergem mai departe de Valencia. Spre Alicante. Însă nu ajungem până acolo. Deoarece ne oprim în Javea (Xabia). O mică localitate la 90m km vest de Ibiza, protejată de iernile dure ce vin dinspre nord de către masivul Montgo (753 m altitudine), microclimatul acestei zone fiind numit de OMS (Organizația Mondială a Sănătății) ca fiind unul dintre cele mai sănătoase din lume. În plus, aici sunt înregistrate mai multe ore de soare anual decât în orice alt loc din Spania, devenind astfel una din

cele mai căutate locații turistice, mai ales pentru europenii din țările nordice, și mai ales iarna. Cu o treime din totalul populației alcătuită din englezi, comunicarea într-o limbă de circulație internațională nu este o problemă. În cazul în care preferați liniștea, atunci luna august nu este cea mai recomandată, deoarece numărul de locuitori din Javea se triplează, ajungând la cel puțin 100.000, iar temperaturile devin aproape insuportabile. Nici aici nu veți duce lipsă de locuri de vizitat, precum Arenal, o plajă foarte plăcută, cu mult nisip și ape limpezi, orașul vechi, încercuit de un fost zid de apărare împotriva piraților, parcul natural Montgo, portul, cu terase și restaurante renumite pentru ospitalitate și mâncăruri specifice și, nu în ultimul rând, farul din Javea, situat pe un mic deal numit Capul Sfântului Martin. Fără îndoială, acesta reprezintă cel mai impresionant loc din întregul oraș, datorită priveliștii unice pe care o oferă. O panoramă de peste 300 grade, cu imagini incredibile. La întoarcere,

puteți intra și pe la mănăstirea Sfântului Bartolomeu, ce datează încă din secolul XII. Tot pe direcția Alicante se află orașul Benidorm, una din marile atracții turistice de pe Coasta Albă. Motivul? Mai degrabă motivele. Este un oraș în plină dezvoltare, plin de atracții, viață de zi și de noapte, parcuri acvatice, plaje lungi și îngrijite. Alegeți oricare dintre acestea și e clar că merită. În plus, imaginile sunt, din nou, contrastante. De această dată se suprapun clădirile înalte pe profilul mării și al plajelor, și nu foarte departe, fundalul e ocupat de dealuri și munți. Imaginile însă descriu mai clar acest joc de culori și contraste. Iar în larg, ochiul e din nou păcălit, deoarece are impresia că se află pe o insulă pustie. Pentru că asta (se) vede în larg. Și nu în ultimul rând, dacă tot vorbim despre mare, insule și plajă, merită amintită Plaja Granadella. La aproximativ 10 minute

distanță de Javea, după o coborâre pe un drum șerpuit și îngust, ajungeți la o plajă desprinsă parcă din filme, izolată și liniștită. Culoarea este, evident, de un verde smarald. Stâncile se relaxează la soare și invită la același lucru. Relaxare. Vacanță. Și, desigur, fotografii.

Sebastian Vaida | Cluj Napoca
www.sebastianvaida.ro

NAGY ZOLTÁN GERGELY

Am 19 de ani și sunt originar din Târgu-Mureș. Am început facultatea în anul 2008, în orașul Blackpool, Anglia, în cadrul Universității Lancaster, unde studiez arta fotografică. După părerea mea, România este una dintre cele mai bogate țări din Europa, în ceea ce privește biodiversitatea și frumusețea naturii.

Încerc să mă concentrez asupra acestor valori; de fapt, exprimarea mea fotografică pornește din dorința de conservare și protejare a mediului.

“Dumbrăveanca la masă” a fost fotografiată în pădurea de la Maglavit, o zonă deosebit de bogată, de-a lungul Dunării, nu departe de orașul Calafat. Această specie este relativ comună în Dobrogea și în sudul țării, dar numărul exemplarelor este, din păcate, în declin în Europa. Hrana lor principală o reprezintă insectele, și am reușit să fotografiez acest exemplar rotind un gândac, pentru a-l înghiți cu capul în jos.

În cele două zile petrecute la Maglavit am fotografiat cuc, sfrâncioc roșiatic și dumbrăveancă, folosind un cort de camuflaj, un Nikon D80 cu Nikon 300 mm f/4 și un teleconvertor 1.4X.

© Nagy Zoltán Gergely

Tu cum privești lumea?

Dacă o privești ca noi, prin obiectivului aparatului, atunci ești binevenit în noua comunitate a fotografilor de natură pe

www.fotonatura.ro

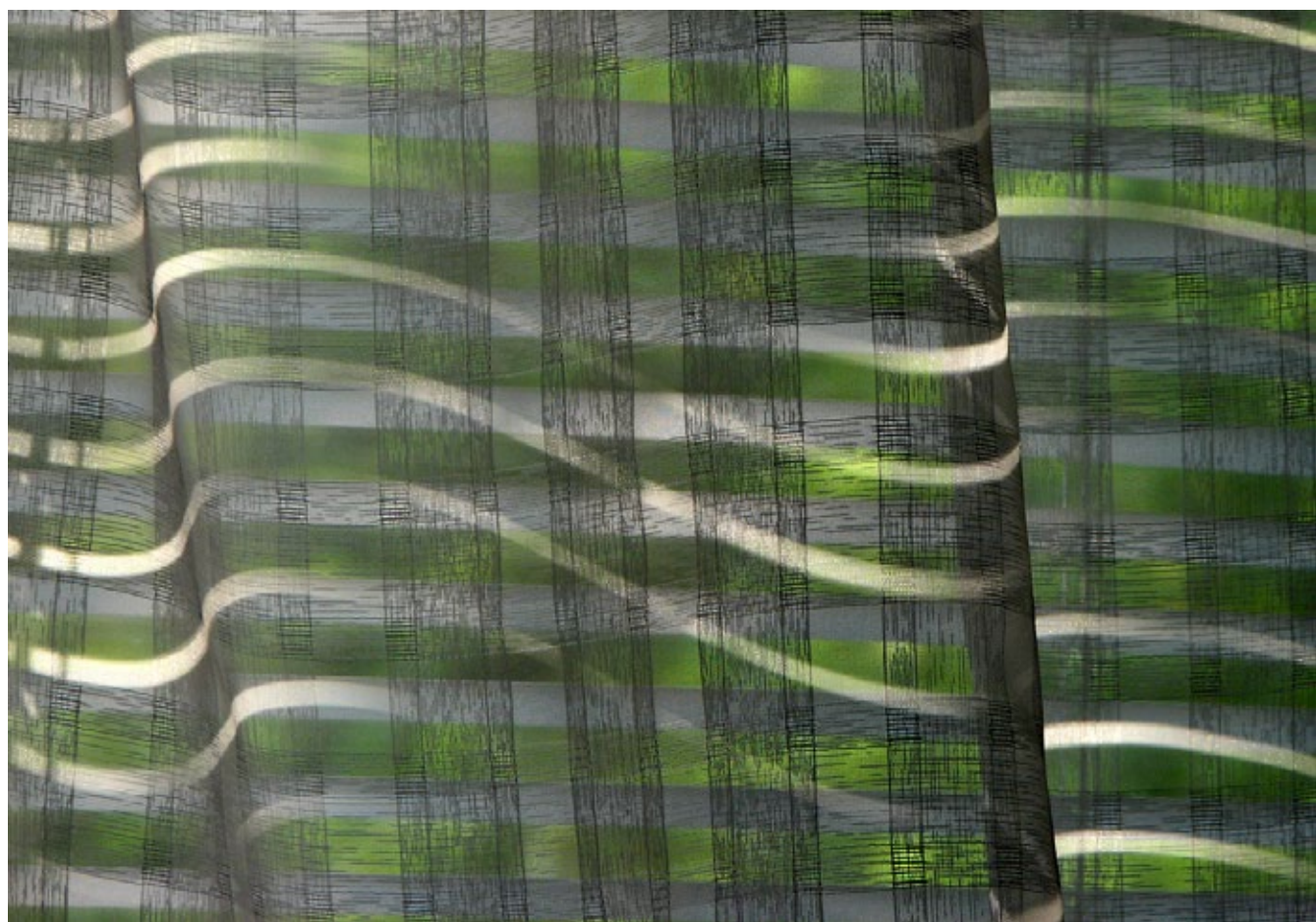

Am admirat contururi și umbre remarcabile, am găsit detalii noi pe suprafețe sinuoase, am descoperit linii simple în lucrări elaborate, ne-am minunat de compozițiile unice ale elementelor ce ne înconjoară și pentru toate acestea le mulțumim celor care ne-au trimis fotografii pentru tema "TEXTURI".

Vă prezentăm imaginile câștigătoare:

Locul I - Un curs foto

Janosi Rancz Katalin

Locul II

Adrian Tîpa

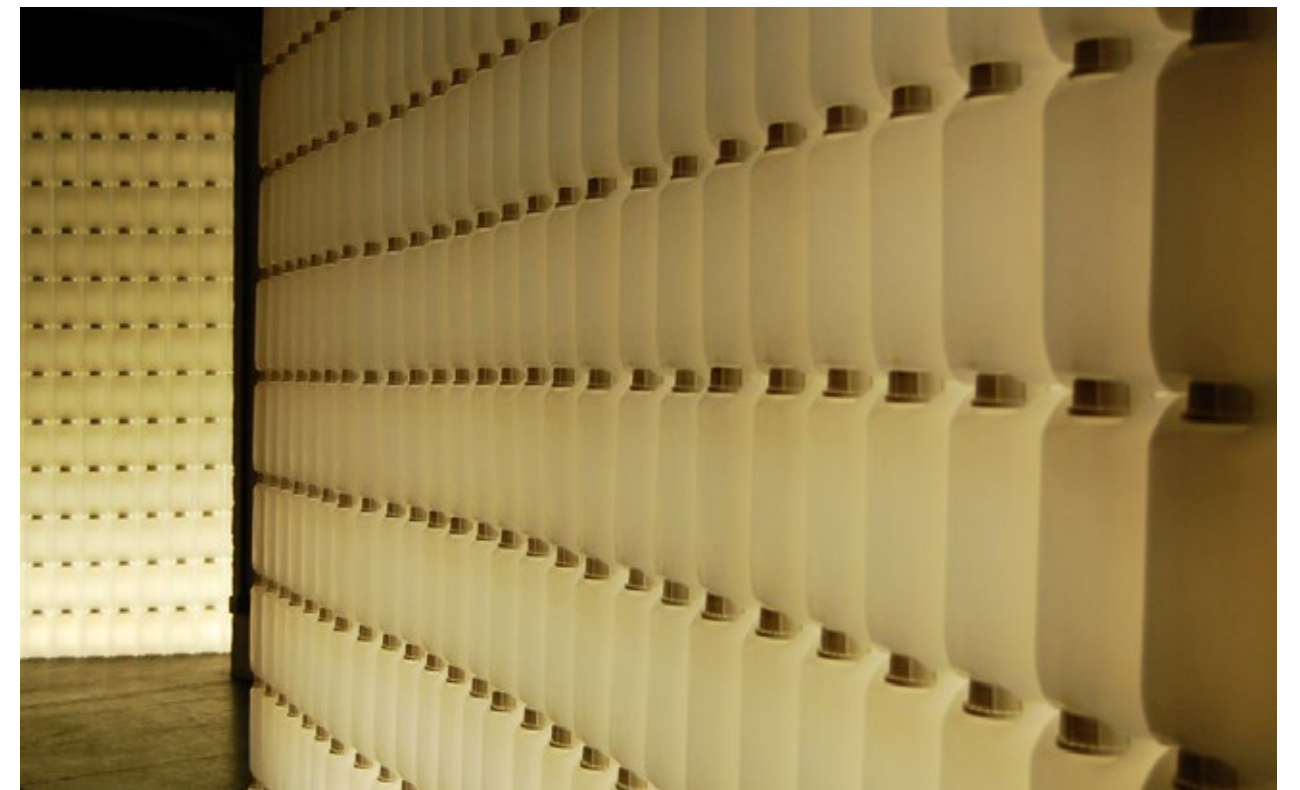
Locul III

Simay Zsolt

Ilie Florentiu Constantin

Iuliana Barbu

Biszak Szabolcs

Sipos Szabolcs

Mai multe fotografii din selecția finală puteți găsi pe www.phototravel.ro

PHOTO Travel lansează pentru luna octombrie concursul cu tema "REFLEXII".

Îl adresăm celor ce caută lucirile aparte ale elementelor din natură, celor ce immortalizează jocurile de lumini și umbre ale vieții cotidiene, celor ce surprind sclipirile tainice din priviri, celor ce găsesc cadre grăitoare într-o zi indecisă de toamnă sau nu se sfiesc să abordeze imaginile oglindă, întâlnite pretutindeni, într-o altă manieră. Pentru înscriere la concurs așteptăm maxim două fotografii în format digital, respectând tematica propusă. Acestea pot fi trimise de pe site-ul nostru:

www.phototravel.ro, accesând secțiunea CONCURS sau prin e-mail la adresa concurs@phototravel.ro.

Un juriu va selecta imaginile primite, iar fotografiile cu cel mai bun punctaj vor fi publicate în numărul viitor al revistei.

Câștigătorul concursului va fi premiat cu o vesta foto Nikon oferită de Skin, distribuitor Nikon în România.

Termenul limită de înscriere: 15 noiembrie 2009.

CERINȚE: jpg | 1200 pixeli latura mare | 72 dpi (se acceptă resize la imagini)

Nume fișier: Prenume_Nume-Titlul_fotografiei.

Este permisă numai o editare de bază a fotografiilor înscrise în concurs.

Nu se acceptă imagini manipulate digital.

Pentru numărul următor tema concursului este "ARHITECTURI".

At the heart of the image

Face cu ușurință
fotografiile
cele mai reușite

Nikon D3000

Cu noul D3000 devii fotograf de vacanță cel mai căutat

Imagini de calitate de la Nikon mulțumită celor 10,2 megapixeli și sistemului de procesare a imaginii EXPPEED • Operare simplă în modul de ghidare care vă ajută la reglarea setărilor aparatului • Sistem de focalizare automată în 11 puncte pentru imagini incredibil de clare • Ecran LCD enorm de 3 inci • Funcții de editare încorporate pentru divertisment și stimularea creativității după realizarea fotografiei • Gamă variată de obiective NIKKOR de înaltă calitate. Bun venit în lumea Nikon cu noul aparat D-SLR D3000.

www.nikonisti.ro

FOCUS:

Eric Meola

PROFIL:

Bogdan Panait

SPECIAL:

Parcurile României (I)

FOTOLOCAȚIE:

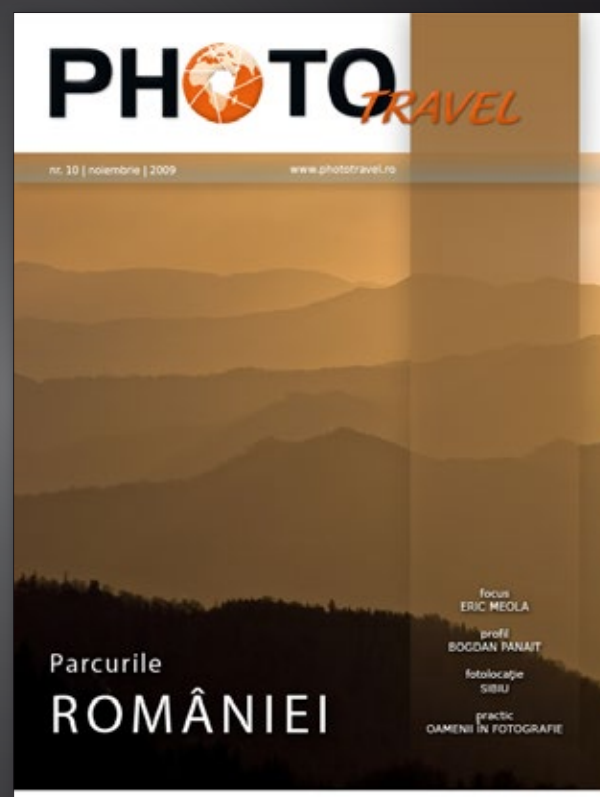
Sibiu

ECHIPAMENT:

Test de teren

PRACTIC:

Oamenii în fotografie

iLogicDesign

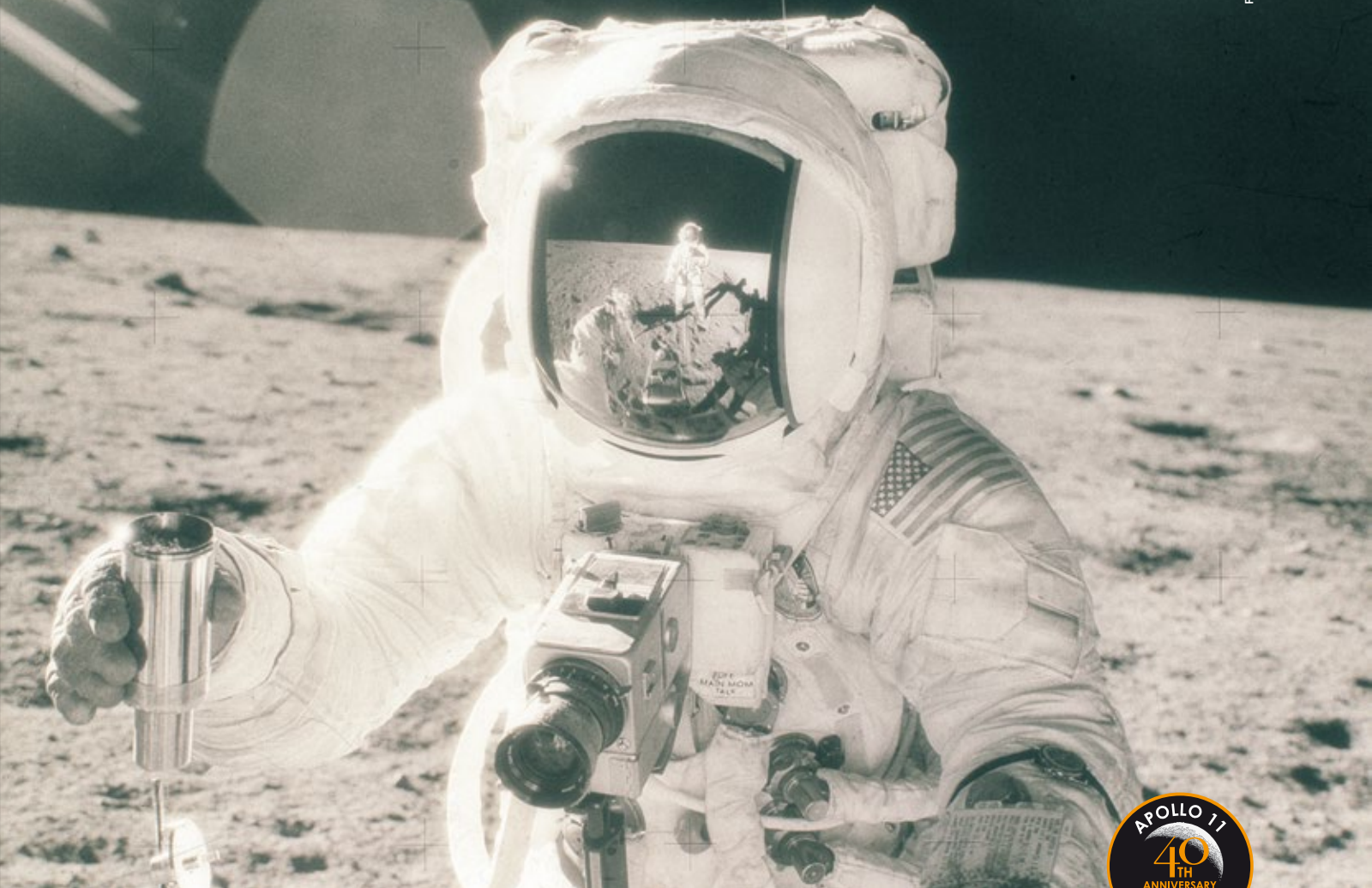
advertising | design | creatie

ilogicdesign.ro

Intalneste omul din spatele aparatului de fotografiat

Photo: Hasselblad/NASA

Pentru a aniversa 40 de ani de la primele fotografii pe Luna facute cu un Hasselblad si a lansa noul H3DII-60, invitam un numar limitat de fotografi, pentru a se intalni cu astronautul Buzz Aldrin de pe Apollo 11 si cu echipa noastra de proiectare, la Centrul Spatial Kennedy, pentru un exclusive all including weekend, cu seminarii si pregatire foto profesionala la cel mai inalt nivel.

Mai multe informatii aici: www.hasselblad.com/behindthecamera

Intalneste la NASA echipa de proiectanti Hasselblad!

Achizitionati un H3DII-50 sau H3DII-60, inainte de 21 August, 2009 si ne vom intalni impreuna in Septembrie, 2009 la Centrul Spatial Kennedy. Locurile sunt limitate, deci nu ratati ocazia.

Pachetul include, in afara unui aparat Hasseblad de exceptie, urmatoarele:

- O zi sesiune speciala de pregatire la Hasselblad University
- Transport aerian tur-retur la Orlando, Florida, USA (cu anumite restrictii)
- Doua nopti cazare si masa
- Tur special la Centrul Spatial Kennedy
- Dineu de Gala cu astronautul Buzz Aldrin
- Participarea la concursul de fotografii NASA cu premii de valoare in echipament Hasselblads

Si multe altele!

HASSELBLAD

Taking Photography Further

Sos. Kiseleff 55,
Bucuresti, Romania.
alex@asa.ro